

Wyniki monitoringu przeplatki aurinii *Euphydryas aurinia*

przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* (fot. Mariusz Gwardjan)

1. Sprawozdanie z monitoringu przeplatki aurinii *Euphydryas aurinia* w Polsce

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Kod, nazwa polska i nazwa łacińska

1065 przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia*

2. Informacja w jakich regionach biogeograficznych występuje dany gatunek

Gatunek występuje marginalnie w regionie alpejskim i w regionie biogeograficznym kontynentalnym

3. Koordynatorzy główni: obecni i w poprzednich badaniach

2007-2008: Małgorzata Makomaska-Juchiewicz

2014: Małgorzata Makomaska-Juchiewicz

2017: Małgorzata Makomaska-Juchiewicz

4. Koordynatorzy krajowi: obecni i w poprzednich badaniach

2007-2008: Krzysztof Pałka

2014: Marcin Sielezniew

2017: Marcin Sielezniew

5. Współpracownicy: obecni i w poprzednich badaniach

2007-2008: brak

2014: brak

2017: brak

6. Eksperti lokalni: obecni i w poprzednich badaniach

2007-2008: Mariusz Gwardian, Bogdan Jaroszewicz, Anna Mazurkiewicz, Krzysztof Pałka

2014: Cezary Bystrowski, Łukasz Dawidowicz, Mariusz Gwardian, Marek Hołowiński, Marcin Kadej, Marcin Kutera, Adam Malkiewicz, Dawid Marczak, Krzysztof Pałka, Łukasz Przybyłowicz, Marcin Sielezniew, Dariusz Tarnawski

2017: Cezary Bystrowski, Izabela Dziekańska, Mariusz Gwardian, Marcin Kadej, Maria Kurzac, Adam Malkiewicz, Dawid Marczak, Krzysztof Pałka, Łukasz Przybyłowicz, Marcin Sielezniew, Stefan Sobczak, Dariusz Tarnawski

7. Lata i miesiące obecnych i poprzednich badań z informacją, czy jeżeli były istotne różnice w porze badań oraz warunkach pogodowych pomiędzy kolejnymi powtórzeniami badań, to czy mogły one wpłynąć na różnice w wynikach badań:

2007-2008: od trzeciej dekady maja do końca sierpnia

2014: od trzeciej dekady maja do końca sierpnia (na dwóch stanowiskach do drugiej dekady września)

2017: od trzeciej dekady maja do końca sierpnia

W roku 2017 r. warunki pogodowe w czasie obserwacji były ogólnie sprzyjające i nie miały one negatywnego wpływu na wyniki obserwacji. Kilku ekspertów lokalnych podkreśla, że był to generalnie dobry sezon dla przeplatki aurinii.

8. Liczba stanowisk i obszarów Natura 2000 przypadająca na poszczególne etapy badań:

 Tab. 1A. Liczba stanowisk przypadająca na poszczególne etapy badań dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* w Polsce, monitoring **skończony**

W latach (cykl)	Dokładnie w latach	Liczba stanowisk gatunku <i>przeplatka aurinia</i> <i>Euphydryas aurinia</i> monitorowanych w latach			Liczba usuniętych			Liczba dodanych			Liczba niemonitorowanych (i nieusuniętych)			Uwagi
		ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	
2007-2012	2007-2008	-	34	34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Badania monitoringowe prowadzone w r. 2008 miały na celu określenie optymalnej liczby stanowisk, jaka powinna zostać objęta monitoringiem w obszarze zasiedlanym przez metapopulację przeplatki. Zlokalizowano je w dwóch obszarach Natura 2000 Torfowiska Chełmskie i Ostoja Poleska, uznanych zostały za kluczowe dla ochrony tego gatunku w Polsce.
2013-2014	2014	1	34	35	-	15	15	1	15	16	-	-	-	W 2014 r. zrezygnowano z badania części stanowisk w obszarach Torfowiska Chełmskie i Ostoja Poleska, monitorowanych w I etapie prac w celach metodycznych i wprowadzono do badań 16 nowych stanowisk, w tym jednego w regionie alpejskim.
2015-2018	2017	1	36	37	-	2	2	-	4	4	-	-	-	W 2017 r. zrezygnowano z badania 2 stanowisk Olszanka Myśliszcze i Skarżysko Książęce, monitorowanych w 2014 r. z powodu wyginięcia gatunku oraz praktyczny brak szans na rekolonizację i wprowadzono do badań 4 nowe stanowiska.

Tab. 1B. Liczba obszarów w Natura 2000 przypadająca na poszczególne etapy badań dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* w Polsce, monitoring **skończony**

W latach (cykl)	Dokładnie w latach	Liczba obszarów Natura 2000 z gatunkiem <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i> monitorowanych w latach			Liczba usuniętych			Liczba dodanych			Liczba niemonitorowanych (i nieusuniętych)			Uwagi
		ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	ALP	CON	RAZEM	
2009-2012	2007-2008	-	5	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Podano liczbę obszarów, na których sporządzono raporty roczne.
2013-2014	2014	1	13	14	-	-	-	1	-	1	-	-	-	Podano liczbę obszarów, na których znajdowały się stanowiska badane w r. 2014, dla których sporządzono raporty roczne.
2015-2018	2017	1	14	15	-	-	-	-	1	1	-	-	-	Podano liczbę obszarów, na których znajdowały się stanowiska badane w r. 2017, dla których sporządzono raporty roczne.

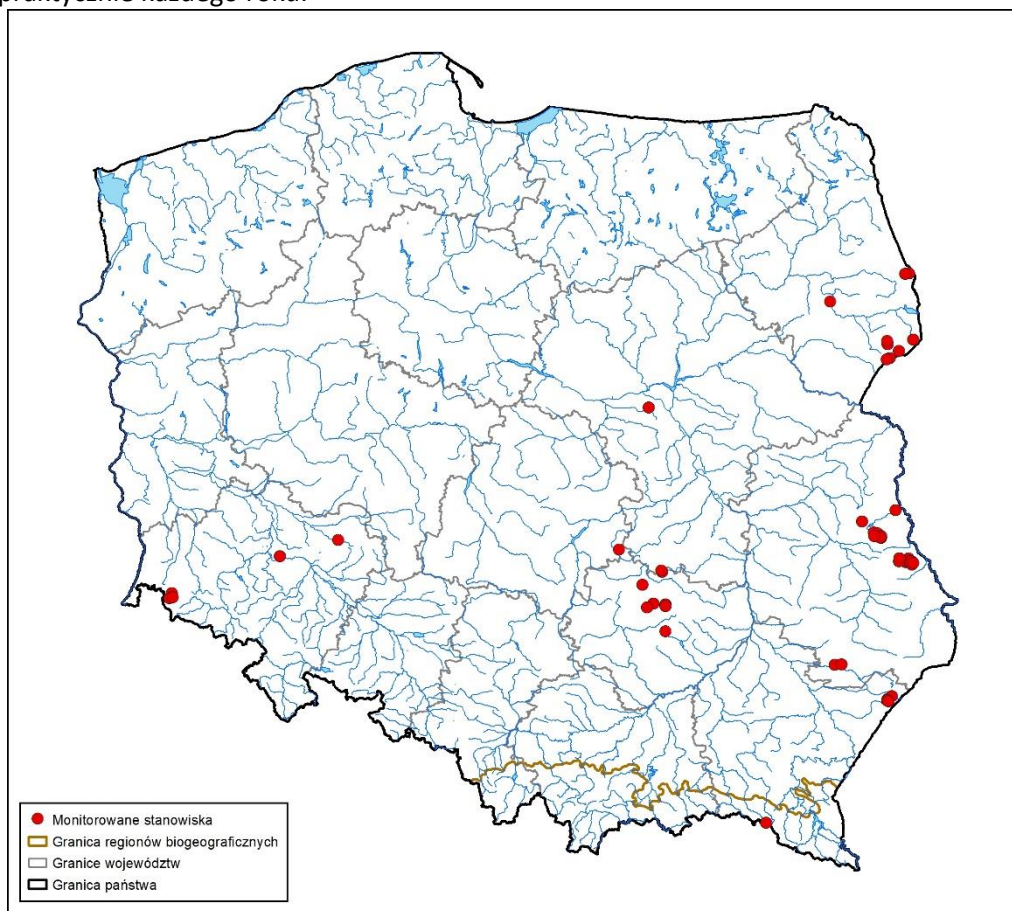
9. Informacja czy była zmieniana metodyka, w tym waloryzacja oraz kiedy i na czym polegała;

W pracach monitoringowych w roku 2017 (podobnie jak w roku 2014) zastosowano metodykę opisaną w przewodniku metodycznym GIOŚ. Metodyka ta różni się nieco od zastosowanej w pierwszym etapie prac monitoringowych w 2007-2008 w zakresie przyjętych wskaźników stanu siedliska. W 2007-2008 roku badano jedynie 2 wskaźniki siedliskowe: *struktura roślinności* i *zarastanie przez drzewa i krzewy*. W metodyce opisanej w przewodniku zrezygnowano z określania wskaźnika *struktura roślinności*, wprowadzono natomiast 2 inne wskaźniki: *powierzchnia siedliska* i *zarastanie ekspansywnymi bylinami*.

10. Reprezentatywność wyników pod względem lokalizacji, ocena właściwego rozmieszczenia

W 2017 roku prace przeprowadzono na 37 stanowiskach, w tym jednym znajdującym się w regionie biogeograficznym alpejskim, którego monitoring rozpoczęto w 2014 r. W stosunku do poprzedniego etapu monitoringu (2014), w którym monitorowano 35 stanowisk, wprowadzono następujące zmiany: zrezygnowano z badania 2 stanowisk - Olszanka Myśliszcze i Skarżysko Książęce, z powodu z powodu wyginięcia gatunku oraz praktyczny brak szans na rekolonizację i wprowadzono do badań 4 nowe stanowiska. We wstępnym etapie prac w 2007-2008 r. monitorowano 34 stanowiska, wszystkie w regionie kontynentalnym, z których znaczna część, badana była wyłącznie w celach metodycznych; z ich monitoringu zrezygnowano w kolejnym etapie prac (2014), wprowadzono nowe, zlokalizowane w różnych obszarach występowania gatunku.

Aktualna sieć monitoringu stanowi stosunkowo dobrą reprezentację, choć nie obejmuje wszystkich znanych stanowisk. Wskazane jest uzupełnienie sieci o stanowisko z Wielkopolski informacja o którym pojawiał się niedawno jak również o stanowisko z pogranicza woj. podlaskiego i mazowieckiego. Trzeba podkreślić istnieje również duże prawdopodobieństwo pojawianie się kolejnych informacji o nowych stanowiskach biorąc pod uwagę wciąż istniejące luki jeśli chodzi o inwentaryzację gatunku w Polsce. Nowe stanowiska odkrywane są praktycznie każdego roku.

Ryc. Mapa rozmieszczenia stanowisk monitoringowych

2. Sprawozdanie z monitoringu przepłatki aurinii *Euphydryas aurinia* w regionie biogeograficznym alpejskim

II.A. PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE STANOWISK

Tab. 2. Oceny: stanu ochrony, jego parametrów i wskaźników łącznie na stanowiskach w regionie biogeograficznym **alpejskim** w różnych okresach badawczych dla gatunku przepłatka aurinia *Euphydryas aurinia* – monitoring **skończony**

Nazwa parametru/ Stan ochrony	Nazwa wskaźnika*/ Nazwa parametru	OCENA stanu gatunku <u>przepłatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i></u> na stanowiskach								Suma monitorowanych stanowisk	
		Liczba stanowisk z daną oceną:									
		FV		U1		U2		XX		poprzednio	teraz
		poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz		
		w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017
Populacja	izolacja przestrzenna	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1
	względna liczebność	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	Parametr: Populacja	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
Siedlisko gatunku	baza pokarmowa	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	dostępność miejsc rozrodu	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	powierzchnia siedliska	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	zarastanie przez drzewa i krzewy	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	Parametr: Siedlisko gatunku	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
Perspektywy ochrony		1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)		1	1	-	-	-	-	-	-	1	1

Tab. 2.A. Podsumowanie zmian ocen stanu ochrony, parametrów i wskaźników łącznie tylko na tych stanowiskach, na których powtarzano badania, w regionie biogeograficznym **alpejskim** w różnych okresach badawczych dla gatunku przepłatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Na jednym, badanym w regionie alpejskim, stanowisku nie stwierdzono zmian w ocenach wskaźników, parametrów i w ocenie ogólnej stanu ochrony.

PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE STANOWISK

II.A.1 Wskaźniki stanu ochrony, aktualne oddziaływania i przewidywane zagrożenia w regionie biogeograficznym alpejskim na stanowiskach

1. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników populacji na stanowiskach

Izolacja przestrzenna

Na jedynym monitorowanym stanowisku izolacja nie została określona (XX), ale podkreślono, że mamy do czynienia z rozległą metapopulacją gatunku.

Względna liczebność

Na jedynym monitorowanym stanowisku obserwowano maksymalnie 14 osobników/50 m transektu, co daje ocenę FV. Badania w roku 2014 r. miały charakter wstępny i nie określono wartości wskaźnika, a jedynie oceniono go na poziomie FV.

2. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników siedliska gatunku na stanowiskach

Baza pokarmowa

Na jedynym monitorowanym stanowisku obserwowano zagęszczenie 64 roślin żywicielskich na 25 m² (ocena FV) zagęszczenie takie osiągnięte jest w wielu miejscach i na znacznie większej powierzchni. Badania w roku 2014 r. miały charakter wstępny i nie podano konkretnej wartości wskaźnika (rozległe powierzchnie pokryte gęsto rosnącymi rozetami czarcikęsu), ale również oceniono go na FV.

Dostępność miejsc rozrodu

Zagęszczenie oprzędów zostało oszacowane na ok. 12 na 500 m² (FV). Badania w roku 2014 r. miały charakter wstępny i nie podano konkretnej wartości wskaźnika, ale również oceniono go na FV.

Powierzchnia siedliska

Powierzchnię stanowiska oszacowano na ok. 16 ha (FV). W roku 2014 r. teren porośnięty czarcikęsem został oszacowany na ok. 40 ha (FV), ale trzeba podkreślić, że obserwacje miały charakter wstępny i nie był to faktyczny teren zasiedlany przez przeplatkę aurinię, a w związku z tym nie można mówić o pogorszeniu się wartości tego wskaźnika.

Zarastanie przez drzewa i krzewy

Wartość wskaźnika na jedynym monitorowanym stanowisku jest szacowana na poniżej 10% (FV). W 2014 r. nie było oszacowania, ale ocena nie uległa zmianie.

3. Stan i zmiany w czasie poszczególnych aktualnych oddziaływań dla gatunku na stanowiskach

W przypadku jedynego monitorowanego w bioregionie alpejskim stanowiska (Źródlika Jasiołki) jedynym obserwowanym oddziaływaniem było koszenie (o średniej intensywności), a jego wpływ określono jako pozytywny. Podobnie było w poprzednim badaniu w 2014 r. Koszenie jest działaniem kluczowym dla zachowania właściwego stanu siedliska ze względu na antropogeniczne pochodzenie zespołu wilgotnych łąk trzęślicowych.

4. Stan i zmiany w czasie w zakresie i intensywności poszczególnych przewidywanych zagrożeń dla gatunku na stanowiskach.

W przypadku jedynego monitorowanego w bioregionie alpejskim stanowiska (Źródlika Jasiołki) potencjalne zagrożenia związane są z ewentualnym wypasem A04 (możliwość wprowadzenia wypasu kulturowego), polem namiotowym, które wraz z niezbędną infrastrukturą sanitarną znajduje się w południowo-wschodniej części stanowiska (G02.08) oraz ewolucją biocenotyczną (K02) – zarastaniem siedliska, możliwym w razie zaprzestania działań ochronnych. Intensywność tych ewentualnych zagrożeń oceniono jako niewielką lub nieznaną (wypas).

II.A.2. Stan ochrony i jego parametry w regionie biogeograficznym alpejskim - na stanowiskach

1. Stan i zmiany w czasie parametru populacji na stanowiskach

Stan populacji na jedynym badanym stanowisku został oceniony jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014. Wysoka względna liczebność gatunku.

2. Stan i zmiany w czasie parametru siedliska gatunku na stanowiskach

Stan siedliska został oceniony również jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014. Wskazywały na to oceny wszystkich badanych wskaźników siedliskowych. Duża powierzchnia siedliska. Rozległe powierzchnie pokryte gęsto rosnącymi rozetami czarcikęsu są jednym z głównych atutów decydujących o prężności stanowiska. Stopień zarośnięcia przez drzewa i krzewy poniżej 10%.

3. Stan i zmiany w czasie parametru perspektyw ochrony gatunku na stanowiskach

Perspektywy ochrony populacji zostały ocenione na FV czyli tak samo jak w roku 2014. Dobry stan populacji i siedliska, brak istotnych oddziaływań i zagrożeń, zabiegi ochronne (koszenie) utrzymujące właściwą jakość siedlisk.

4. Stan ochrony gatunku i jego zmiany w czasie na stanowiskach

Stan ochrony gatunku został oceniony jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014, na co wskazywały oceny wszystkich parametrów.

II.B. POZOSTAŁE TABELI NA POZIOMIE STANOWISKI

Tab. 3. Oceny: stanu ochrony i jego parametrów na poszczególnych stanowiskach w regionie biogeograficznym **alpejskim** dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Województwo kraina geograficzna	Id stano- wiska	Nazwa stanowiska	OCENY gatunku <i>przeplatka aurinia</i> <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych stanowiskach							
						Populacja		Siedlisko gatunku		Perspektywy ochrony		Stan ochrony (ocena ogólna)	
						poprzednio	Teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz
						w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017
1.	PLH180014	Ostoja Jaślicka	podkarpackie	5237	Źródliśka Jasiołki (rezerwat)	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
Suma poszczególnych ocen stanowisk					FV	1	1	1	1	1	1	1	1
					U1	-	-	-	-	-	-	-	-
					U2	-	-	-	-	-	-	-	-
					XX	-	-	-	-	-	-	-	-
RAZEM liczba ocenianych stanowisk/ ocen						1	1	1	1	1	1	1	1
Uwagi ((np. ile więcej stanowisk objęto monitoringiem, czy z ilu stanowisk zrezygnowano): brak													

Inne uwagi: brak

III.A. PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE OBSZARÓW NATURA 2000

Tab. 6. Oceny: stanu ochrony, jego parametrów i wskaźników łącznie na obszarach Natura 2000 w regionie biogeograficznym **alpejskim** w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Nazwa parametru/ Stan ochrony	Nazwa wskaźnika/ parametru	OCENA stanu gatunku <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i>								Suma obszarów Natura 2000	
		Liczba obszarów Natura 2000 z daną oceną:									
		FV		U1		U2		XX		poprzednio	teraz
		poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	Teraz		
		w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017
Populacja	izolacja przestrzenna	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1
	względna liczebność	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	Parametr: Populacja	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
Siedlisko gatunku	baza pokarmowa	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	dostępność miejsc rozrodu	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	powierzchnia siedliska	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	zarastanie przez drzewa i krzewy	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	Parametr: Siedlisko gatunku	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
Perspektywy ochrony		1	1	-	-	-	-	-	-	1	1
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)		1	1	-	-	-	-	-	-	1	1

Tab. 6A. Podsumowanie zmian ocen stanu ochrony i parametrów na obszarach Natura 2000, na których powtarzano badania, w regionie biogeograficznym **alpejskim** w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**
Na jedynym, badanym w regionie alpejskim, stanowisku nie stwierdzono zmian w ocenach parametrów i w ocenie ogólnej stanu ochrony.

OMÓWIENIE I PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE OBSZARÓW NATURA 2000

W regionie geograficznym alpejskim monitorowano jedno stanowisko zlokalizowane w obszarze Natura 2000 Ostoja Jaślińska można je uznać za reprezentatywne dla tego obszaru. Dlatego wszystkie omówienia wskaźników i parametrów stanu ochrony oraz oddziaływań i zagrożeń są dla obszaru identyczne, jak dla stanowiska.

III.B. POZOSTAŁE TABELY DOTYCZĄCE OBSZARÓW NATURA 2000

Tab. 7. Oceny: stanu ochrony i jego parametrów na *poszczególnych* obszarach Natura 2000 w regionie biogeograficznym **alpejskim** dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

* Brak oceny oznacza, że w obszarze Natura 2000 nie badano stanowisk w danym sezonie monitoringowym

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Liczba stanowisk w obszarze Natura 2000		Województwo ew. kraina geograficzna	OCENY gatunku <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych obszarach Natura 2000								
			poprzednio	teraz		Populacja		Siedlisko gatunku		Perspektywy ochrony		Stan ochrony (ocena ogólna)		
			w roku 2010-2011	w roku 2017		poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	poprzednio	teraz	
						w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014	w roku 2017	w roku 2014
1.	PLH180014	Ostoja Jaślińska	1	1	podkarpackie	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	
Suma obszarów z danymi ocenami					FV	1	1	1	1	1	1	1	1	
					U1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
					U2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
					XX	-	-	-	-	-	-	-	-	-
RAZEM liczba ocenianych obszarów/ocen						1	1	1	1	1	1	1	1	
Uwagi: brak														

Inne uwagi: Brak

3. Sprawozdanie z monitoringu przeplatki aurinii *Euphydryas aurinia* w regionie biogeograficznym kontynentalnym

Nazwa parametru/ Stan ochrony	Nazwa wskaźnika/ Nazwa parametru	OCENA stanu gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i> na stanowiskach												Suma monitorowanych stanowisk		
		Liczba stanowisk z daną oceną:														
		FV			U1			U2			XX			poprzednio		teraz
		poprzednio	teraz		poprzednio	teraz		poprzednio	teraz		poprzednio	teraz				
		2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017
Populacja	izolacja przestrzenna	19	20	20	6	8	11	8	6	5	-	-	-	33	34	36
	względna liczebność	23	15	21	8	13	9	3	6	6	-	-	-	34	34	36
	Parametr: Populacja	21	19	22	9	6	8	4	9	6	-	-	-	34	34	36
Siedlisko gatunku	baza pokarmowa	23	11	14	5	15	13	6	8	9	-	-	-	34	34	36
	dostępność miejsc rozrodu	9	16	21	12	12	8	1	6	7	2	-	-	24	34	36
	powierzchnia siedliska	22	20	21	5	3	5	7	11	10	-	-	-	34	34	36
	zarastanie przez drzewa i krzewy	20	17	21	11	10	9	2	7	6	-	-	-	33	34	36
	Parametr: Siedlisko gatunku	23	14	20	3	13	8	8	7	8	-	-	-	34	34	36
Perspektywy ochrony		20	9	15	8	14	11	6	9	10	-	2	-	34	34	36
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)		22	10	18	3	12	6	9	12	12	-	-	-	34	34	36

II.A. PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE STANOWISKO

Tab. 2. Oceny: stanu ochrony, jego parametrów i wskaźników łącznie na stanowiskach w regionie biogeograficznym **kontynentalnym** w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* – monitoring **skończony**

Uwaga: Zgodnie z przewodnikiem metodycznym, o ocenie parametrów populacja i siedlisko decyduje suma punktów za oceny wskaźników (FV-2p, U1-1p, U2-0p). Przykładowo: ocena FV dla parametru populacja wymaga 3-4 p (co oznacza, że jeden ze wskaźników może być oceniony na U1).

Tab. 2.A. Podsumowanie zmian ocen stanu ochrony, parametrów i wskaźników łącznie tylko na tych stanowiskach, na których powtarzano badania, w regionie biogeograficznym **kontynentalnym** w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Nazwa wskaźnika/ parametru/ Stan ochrony	ZMIANY OCEN gatunku <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i>									Suma stanowisk, na których powtarzano badania
	Liczba stanowisk z daną zmianą, w tym rzeczywistą									
	poprawa			pogorszenie			zmiana z oceny XX	zmiana na ocenę XX	brak zmian	
	o 1 stopień	o 2 stopnie (z U2 na FV)	Razem poprawa	o 1 stopień	o 2 stopnie (z FV na U2)	Razem pogorszenie				
izolacja przestrzenna	3	1	4	2	-	2	-	-	26	32
względna liczebność	7	-	7	4	-	4	-	-	21	32
Parametr: Populacja	5	1	6	-	1	1	-	-	25	32
baza pokarmowa	3	1	4	2	-	2	-	-	26	32
dostępność miejsc rozrodu	6	-	6	5	-	5	-	-	21	32
powierzchnia siedliska	3	-	3	2	-	2	-	-	27	32
zarastanie przez drzewa i krzewy	4	1	5	1	-	1	-	-	26	32
Parametr: Siedlisko Gatunku	6	-	6	1	-	1	-	-	25	32
Perspektywy ochrony	6	-	6	4	-	4	1	-	21	32
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)	8	-	8	1	-	1	-	-	23	32
UWAGI: np. podanie informacji o zmianach pozornych	Zmiany dotyczące oceny wskaźnika izolacja, a szczególnie poprawy mają raczej charakter pozorny i wynikają z lepszego rozpoznania lokalnego rozmieszczenia gatunku. Jedna ze zmian powierzchni siedliska (Górny Gród) również wydaje się być wątpliwa i może wynikać z problemów odnośnie określenia jego granic.									

PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE STANOWISK

II.A.1 Wskaźniki stanu ochrony, aktualne oddziaływania i przewidywane zagrożenia w regionie biogeograficznym kontynentalnym na stanowiskach

1. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników populacji na stanowiskach

Izolacja przestrzenna

Stanowiska monitoringowe cechował bardzo zróżnicowany stopień izolacji. Wartość tego wskaźnika wahała się od 200 m do 20 km, jednak w większości przypadków tj. 20 z 36 (55,6%) stanowiska były nieizolowane: ocena FV. Udział stanowisk z oceną U1 wyniósł 30,6%, a z oceną U2 tylko 13,9%. W przypadku 4 (12,6%) stanowisk ocena tego wskaźnika uległa poprawie (zmiany te jednak mogły mieć charakter pozorny), a dwóch (6,3%) pogorszeniu: Łąki Zagórzycyckie – część wschodnia, Wojnówka) w porównaniu z badaniem w 2014 r. Zmiany dotyczące ocen tego wskaźnika, a szczególnie poprawy, mają raczej charakter pozorny i wynikają z lepszego rozpoznania lokalnego rozmieszczenia gatunku.

Względna liczebność

Na czterech z 36 badanych stanowisk (Kruszyniany, Niepust, Polana Białowieska, Włodawka i Wojnówka) gatunku nie obserwowano. Najwyższą wartość wskaźnika odnotowano w przypadku Świętej Katarzyny (11,25 osobników/100m transektu). W przypadku 58,3% stanowisk (tj. 21 z 36) względna liczebność była wysoka (wahała się od 3,5 do 11,25 os./100 m transektu; oceny FV), 9 stanowisk (25%) otrzymało ocenę niezadowalającą U1, a 6 (16,7%) – ocenę złą U2. W porównaniu z 2014 r. wzrosła liczba ocen FV, a zmalała U1 (było odpowiednio 41,6% i 36,1%). Liczba ocen złych U2 nie uległa zmianie. W przypadku sześciu stanowisk monitorowanych powtórnie odnotowano wzrost względnej liczebności z poziomu U2 na U1 (Gierczyn, Krobica-Góry Izerskie 1) oraz z U1 na FV (Łosiniany, Nowiny, Orłowice-Góry Izerskie 2, Rez Roskosz I). Natomiast w trzech przypadkach względna liczebność spadła - pogorszenie ocen z U1 na U2 (Niepust, Nowinki, Wojnówka).

2. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników siedliska gatunku na stanowiskach

Baza pokarmowa

Zagęszczenie roślin żywicielskich było bardzo zróżnicowane i wahało się od 2,5 do 125 osobników /25m². Na jednym stanowisku (Wojnówka), gdzie doszło do zniszczenia siedliska wskutek zaorania nie obserwowano ich wcale. W przypadku 38,9% stanowisk (16 z 20) baza pokarmowa była obfita - od 51 do 125 os./25m² (oceny FV), podobny (36,1%) był udział stanowisk średnio zasobnych w roślinę żywicielską - od 20 do 45 os./25m² (U1). Słabą bazę pokarmową miało 9 (25%) stanowisk – oceny U2. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk monitorowanych powtórnie (26 z 32) zmian nie odnotowano. W przypadku dwóch stanowisk (Gierczyn-Krobica - Góry

Izerskie 1 i Wojnówka) doszło do pogorszenia zasobności siedliska (oceny wskaźnika spadły z U1 na U2), a w przypadku czterech (12,5%) do jej polepszenia: podwyższenie ocen U1 na FV: Barcza, Grabowa), z U2 na U1 (Krzywe) i z U2 na FV (Nowiny).

Dostępność miejsc rozrodu

Maksymalna stwierdzona liczba oprzędów wynosiła 34,25/500m² (Skarżysko Książęce - Podosiny), a minimalna 0,1/500m² (Kuraszków). Na sześciu stanowiskach (Kruszyniany, Niepust, Nowinki, Polana Białowieska, Wojnówka, Włodawka) nie stwierdzono żadnych oprzędów, przy czym na stanowisku Wojnówka doszło do zniszczenia siedliska wskutek zaorania. W przypadku większości stanowisk (21; 58,3%) dostępność miejsc rozrodu była duża (>2 oprzędy na 500 m²; oceny FV), w przypadku 8 stanowisk (22,2%) – średnia (oceny U1), i 7 stanowisk (19,4%) – niewielka lub żadna (U2). W przypadku pięciu stanowisk (15,6%) doszło do pogorszenia oceny wskaźnika z FV na U1 (Górny Gród, Mirsk - Góry Izerskie 3), z U1 na U2 (Kruszyniany, Wojnówka) i z FV na U2 (Nowinki), zaś w przypadku sześciu (18,8%) do jej polepszenia z z U1 na FV (Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1, Grabowa, Nowiny, Rezerwat Roskosz I, Uroczysko Mszary) lub z U2 na U1 (Dąbrowa).

Powierzchnia siedliska

Powierzchnia monitorowanych stanowisk była zróżnicowana i mieściła się w przedziale od 0,04 ha (Nowinki) do 30 ha (Łąki Zagórzyckie - część wschodnia). W przypadku większości stanowisk (21 z 36; 58,3%), gdzie powierzchnia była powyżej 2 ha, oceniono ją jako właściwą FV, w przypadku 5 stanowisk jako niezadowalającą i 10 stanowisk - jako zbyt małą U2 (poniżej 1 ha). Poprawę oceny odnotowano w przypadku trzech stanowisk spośród 32 powtórnie monitorowanych (9,4%): z U1 na FV (Rezerwat Roskosz I, gdzie powierzchnia stanowiska zwiększyła się od 2014 o ok. 1,5 ha. Siedlisko powiększyło się o regenerującą się po zaprzestaniu intensywnego użytkowania łąkę trzęślicową, zasiedloną przez przeplatkę aurinię) lub z U2 na U1 (Dąbrowa-Horyniec - w wyniku koszenia i usunięcia krzewów z części łąki powierzchnia siedliska gatunku powiększyła się o ok. 0,3 ha; Górny Gród – zmiana mogła mieć charakter pozorny i wynikać z trudności w określeniu granic siedliska). W dwóch przypadkach doszło do pogorszenia oceny tj. Dąbrowa z U1 na U2 (znaczące przekształcenia siedliskowe wyeliminowały część płatów dotychczas oraz zajmowanych przez gatunek) oraz Skarżysko Książęce – Podosiny z FV na U1 (być może zmiana pozorna, wynikająca z subiektywizmu w ocenie nowego eksperta terenowego).

Zarastanie przez drzewa i krzewy

Stopień zarośnięcia powierzchni stanowisk przez drzewa i krzewy wahał się od 0% do 50% (Papiernia). Dla ponad połowy (58,3%) stanowisk stwierdzono niski (<10%) udział powierzchni zarośniętej (ocena FV), w przypadku 9 stanowisk udział zarośniętej powierzchni był większy 10-30% (oceny U1), a w przypadku 6 przekraczał 30% (oceny U2). Poprawę oceny odnotowano z U2 na FV odnotowano w przypadku jednego stanowiska (Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1), z U1 na FV trzech stanowisk (Niepust, Nowinki, Rezerwat Roskosz I) i w z U2 na U1 – jednego (Polana Białowieska). Zmiany te miały związek z zabiegami ochrony czynnej lub też działaniami o charakterze przypadkowym (Nowinki). W przypadku jednego stanowiska doszło do pogorszenia oceny z U1 na U2 (Włodawka), na skutek procesów sukcesyjnych.

3. Stan i zmiany w czasie poszczególnych aktualnych oddziaływań dla gatunku na stanowiskach

Wskazano 15 różnych kodów oddziaływań, ale większość z nich dotyczyła pojedynczych stanowisk. Na większości stanowisk (21) wskazywano na zachodzące procesy sukcesji (K02), czyli postępujące zarastanie siedlisk łąkowych przez drzewa i krzewy będące efektem zaniechania użytkowania. Natężenie tych procesów w 13 przypadkach

określono jako silne. Również w poprzednim etapie prac to oddziaływanie było podawane najczęściej i na podobnej liczbie stanowisk. Dużą grupę oddziaływań stanowiły te związane z użytkowaniem kośnym łąk, będących siedliskiem przeplatki aurinii (A03, A03.01, A03.02, A03.03), z reguły o średnim natężeniu. Koszenie może być działaniem pozytywnym (powstrzymującym sukcesję), jeśli jest to koszenie ekstensywne i wykonywane późno, lub też negatywnym (intensywne koszenia eliminują roślinę żywicielską, a stosunkowo wczesne terminy koszenia powoduje wyginiecie większości gąsienic, a zbyt niskie koszenie powoduje skracanie/przycinanie rozet rośliny pokarmowej przeplatki aurinii). Z kolei zaniechanie koszenia jest zawsze oddziaływaniem negatywnym, gdyż porzucone łąki zarastają stopniowo na drodze naturalnej sukcesji. Inne sporadycznie stwierdzane oddziaływania to zaoranie powierzchni stanowiska, kolekcjonowanie owadów, inwazyjne gatunki roślin, zasypanie płata łąki ziemią.

W poprzednim etapie prac wykazano podobną liczbę oddziaływań (17) i wszystkie najważniejsze, tak jak i obecnie, miały związek z zarastaniem siedlisk (sukcesja) i ich użytkowaniem kośnym (bądź jego zaniechaniem). Jeśli chodzi o oddziaływania wykazywane pojedynczo, to w 2017 r. nie wykazywano oddziaływań o kodach A08 (nawożenie), D01.02 (drogi), L10 (inne naturalne katastrofy – podtapianie), M01.02 (susza), a z kolei wskazano kilka nowych oddziaływań: A04.03 (brak wypasu – oddziaływanie pozytywne), E03 (odpady gospodarcze), F03.01.01 (szkody spowodowane przez dziki). Wyniki monitoringu zdają się wskazywać, że skala obserwowanego procesu sukcesji/zarastania siedlisk nieco się zmniejszyła. Na 8 stanowisk zanotowano poprawę (zmniejszenie nasilenia zarastania lub brak zarastania), a tylko na 4 pogorszenie (nasilenie się procesu sukcesji lub jego pojawienie się).

4. Stan i zmiany w czasie w zakresie i intensywności poszczególnych przewidywanych zagrożeń dla gatunku na stanowiskach.

Podobnie jak w przypadku oddziaływań najczęściej wymienianym zagrożeniem okazała się ewolucja biocenotyczna - zarastanie siedlisk (K02), związana z brakiem użytkowania. Druga grupa zagrożeń dotyczyła ewentualnej zmiany sposobu użytkowania terenu, intensyfikacji koszenia /wypasu, koszenia w nieodpowiednim czasie, czy pozostawianie nieskoszonego siana na powierzchni (A02, A03, A03.01, A03.03, A04.01 A04.01.01, A04.03). W kilku przypadkach zwrócono uwagę na zarastanie siedliska gatunkami roślin inwazyjnych (I01) a także na spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych (J02). Pozostałe zagrożenia dotyczyły pojedynczych stanowisk. W przypadku 10 stanowisk albo nie zidentyfikowano żadnych zagrożeń, albo stwierdzono, że ich brak.

W poprzednim etapie prac najistotniejsze zagrożenia pokrywały się z podawanymi obecnie (zarastanie siedlisk na skutek braku użytkowania lub nieodpowiednie użytkowanie). Można zauważyć, że skala zagrożenia sukcesją nieznacznie się zmniejszyła. Na większej liczbie stanowisk zanotowano poprawę (zmniejszenie nasilenia przewidywanej sukcesji lub nie wykazywanie już takiego zagrożenia).

II.A.2. Stan ochrony i jego parametry w regionie biogeograficznym kontynentalnym - na stanowiskach

1. Stan i zmiany w czasie parametru populacji na stanowiskach

Stan populacji w przypadku większości stanowisk (61,1%) został oceniony jako dobry FV, 22,2% - jako średni (U1) i 16,7% - jako zły U2 (Kruszyniany, Niepust, Polana Białowieska, Uhowo, Włodawka, Wojnowka). Zły stan populacji wiązał się z wyginięciem gatunku lub niską liczebnością, przy jednoczesnej dużej izolacji. Wyjątkiem było stanowisko Kruszyniany, gdzie stwierdzono zanik gatunku, ale stanowisko nie jest izolowane (inna niewielka populacja znajduje się w odległości 600 m). Wg wskazań

przewodnika monitoringu suma punktów za wskaźniki (0+2=2) pozwalałaby na ocenę stanu populacji na U1. Ponieważ jednak nie ma szans na rekolonizację z uwagi na postępujące przekształcenia siedliska, stan populacji oceniono na U2, zgodnie z oceną wskaźnika: względna liczebność.

W przypadku 6 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (18,8%) nastąpiła poprawa stanu populacji z porównaniu z rokiem 2014 r., tj. z U2 na FV (Dąbrowa), z U2 na U1 (Gierczyn-Korbica- Góry Izerskie 1, Nowinki) i z U1 na FV (Grabowa, Rez. Roskosz I, Uroczysko Mszary). W przypadku Nowinek zmiana ma charakter pozorny i wynika ze znalezienia nowej populacji w pobliżu, co wpływa na podwyższenie oceny wskaźnika izolacja. Ocena pogorszyła się w przypadku tylko jednego stanowiska (3,1%), tj. Wojnowka z FV na U2, gdzie doszło do wyginięcia gatunku wskutek zniszczenia siedliska. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (78,1%) zmian nie odnotowano.

Obecna liczba stanowisk oraz ich rozmieszczenie w obrębie zasięgu gatunku daje stosunkowo pełny obraz stanu populacji w regionie kontynentalnym. Wykorzystując wyniki monitoringu do oceny stanu populacji na poziomie regionu, można się oprzeć na algorytmie, opracowanym w 2017 r. na zlecenie GIOŚ w ramach zadania monitoringowego (*wynik 1B4 – Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków*). Dotyczy to gatunków o większej liczbie stanowisk (>20), dla których mamy przynajmniej dwa powtórzenia badań monitoringowych na mniej więcej reprezentatywnej puli stanowisk. Zgodnie z tym algorytmem, bilans zmian w ocenach stanu ich populacji na stanowiskach (pogorszenie/poprawa/brak zmian), potraktować jako przesłankę do ewentualnej weryfikacji oceny stanu populacji w regionie biogeograficznym, podanej w raporcie do Komisji Europejskiej z 2013 r. (trzeba podkreślić, że na obecnym etapie prac monitoringowych nie jest jeszcze możliwe wykorzystanie wyników monitoringu dla oceny trendów liczebności w populacjach).

Ponieważ liczba badanych w 2017 r. stanowisk przepłatki aurinii jest stosunkowo duża (37 stanowisk, w tym 32 badane powtórnie) skorzystano z w/w wzoru. Bilans zmian na powtórnie badanych stanowiskach jest dodatni (>10%), co zgodnie z wzorem wskazywałoby na możliwość podniesienia oceny w skali regionu, podanej w raporcie z 2013 r. (z U1 na FV). Trzeba jednak wziąć pod uwagę wyginięcie gatunku na kilku stanowiskach, co jest niepokojące w przypadku tego zagrożonego gatunku. W związku z tym, należy uznać, że wyniki monitoringu nie dają podstaw do zmiany oceny stanu populacji, podanej w raporcie do Komisji Europejskiej w 2013 r. (U1). Aktualny stan populacji przepłatki aurinii należałoby więc uznać za niezadawalający (U1).

Zastosowany algorytm do oceny bilansu zmian w populacjach na stanowiskach monitoringowych

Bilans zmian ocen na stanowiskach	Ocena stanu populacji w regionie biogeograficznym w raporcie do Komisji Europejskiej
Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest <u>zerowy</u> lub zmiana (+/-) dotyczy $\leq 10\%$ stanowisk przy czym nie dotyczy kluczowych stanowisk	Są przesłanki do określenia populacji jako stabilnej i <u>pozostawienia</u> oceny z poprzedniego raportu <u>bez zmian</u>

<p>Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest ujemny: >10% stanowisk lub zmiana dotyczy kluczowego dla gatunku stanowiska</p>	<p>Tendencje zmian w populacji mogą być spadkowe, co stanowi przesłankę do ewentualnego <u>obniżenia</u> oceny z poprzedniego raportu:</p> <ul style="list-style-type: none">a) o jeden stopień jeśli pogorszenie dotyczy 11-25% stanowisk i nie dotyczy kluczowych stanowiskb) o dwa stopnie jeśli pogorszenie dotyczy >25% stanowisk lub dotyczy kluczowych stanowisk
<p>Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest dodatni: >10% stanowisk</p>	<p>Tendencje zmian w populacji mogą być wzrostowe, co stanowi przesłankę do ewentualnej <u>poprawy</u> oceny z poprzedniego raportu.</p>

2. Stan i zmiany w czasie parametru siedliska gatunku na stanowiskach

Stan siedlisk w przypadku większości stanowisk (20st.; 55,6%) został oceniony jako właściwy FV. Udział stanowisk, gdzie stan siedlisk oceniono jako niezadowalający U1 wyniósł 19,4%, a zły U2 - 25% (Dąbrowa, Górniańskie Łąki, Kruszyniany, Nowinki, Papiernia, Polana Białowieska, Uhowo, Włodawka). Najślabiej ocenianym wskaźnikiem jakości siedliska była baza pokarmowa. W przypadku 5 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (15,6%) nastąpiła poprawa oceny (z U1 na FV) z porównaniu z rokiem 2014 r (Barcza, Grabowa, Nowiny, Rez. Roskosz I, Święta Katarzyna). Przykładowo, na stanowisku Grabowa zwiększyła się baza pokarmowa oraz zwiększyła dostępność dogodnych miejsc rozrodu. Podobnie na stanowisku Nowiny, gdzie na skutek zabiegów ochronny nastąpił bardzo wyraźny wzrost bazy pokarmowej i ponad trzykrotnie zwiększyła się dostępność miejsc rozrodu.

W przypadku dwóch stanowisk (6,3%) - obu z okolic Puszczy Białowieskiej nastąpiło pogorszenie oceny z FV na U2 (Wojnówka) wskutek całkowitego zniszczenia siedliska lub z U1 na U2 (Nowinki) z uwagi na znaczną redukcję jego powierzchni. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (78,1%) zmian nie odnotowano.

Biorąc pod uwagę wzór opracowany w 2017 r., na zlecenie GIOŚ, w ramach zadania monitoringowego (*wynik 1B4 – Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków*), jakość siedlisk gatunku można aktualnie ocenić jako niezadowalającą U1. Udział monitorowanych stanowisk z oceną właściwą FV jest poniżej 60% (55%), a tych z oceną złą U2 nie jest większy niż 25% (25%).

Zastosowany algorytm dla oceny stanu siedliska w regionie biogeograficznym

	FV	U1	U2	XX
Siedlisko	Jeśli parametr został określony jako FV na $\geq 60\%$ stanowisk, a jako zły na $\leq 20\%$ stanowisk i nie zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk	Inne kombinacje	Jeśli parametr został określony jako U2 na $> 25\%$ stanowisk i zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk	Jeśli udział stanowisk z ocenami XX wynosi $> 25\%$, a udział ocen U2 $\leq 25\%$

3. Stan i zmiany w czasie parametru perspektyw ochrony gatunku na stanowiskach

Perspektywy ochrony zostały ocenione znacznie słabiej niż stan populacji. Tylko w przypadku 15 stanowisk (41,7%) uznano je za dobre (FV), a na ponad połowie stanowisk oceniono je jako niezadowalające U1 (30,6%) lub złe U2 (27,8%). Złe perspektywy dotyczą stanowisk Dąbrowa, Kruszyniany, Krzywe, Nowinki, Papiernia, Polna Białowieska, Skarżysko Książęce Podosiny, Włodawka, Wojnówka. Oceny niezadowalające i złe wynikały głównie z obserwowanych zmian sukcesyjnych,

nieodpowiedniego użytkowania lub też wyginięcia gatunku i braku szans na rekolonizację. W przypadku 6 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (18,8%) nastąpiła poprawa oceny z porównaniu z rokiem 2014 r. z tj. z U1 na FV (Barcza, Łosiniany, Nowiny, Rez. Roskosz I, Stary Lipowiec, Święta Katarzyna), co miało związek z działaniami ochrony czynnej, które wydają się mieć pozytywny wpływ lub też lepszym rozpoznaniem sytuacji gatunku, która wcześniej była niejasna. Pogorszenie oceny nastąpiło w przypadku trzech stanowisk, tj. z FV na U1 dla stanowiska Łąki Zagórzyckie część wschodnia, gdzie populacja ma szansę się utrzymać się przez następnych kilka cykli monitoringowych, ale będzie to uzależnione od szeregu czynników tak naturalnych jak i antropogenicznych oraz z U1 na U2 (Nowinki, Wojnówka – całkowita lub częściowa destrukcja siedliska). W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (71,9%) zmian nie odnotowano.

Biorąc pod uwagę algorytm opracowany w 2017 r., na zlecenie GIOŚ, w ramach zadania monitoringowego (*wynik 1B4 – Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków*), perspektywy ochrony gatunku należałoby aktualnie ocenić jako złe **U2**, bo udział stanowisk z oceną złą U2 jest większy niż 25% (27%). Niemniej jednak, (1) porównanie wyników 2 etapów monitoringu pokazuje, że bilans zmian w ocenie perspektyw jest dodatni (poprawa na 6 stanowiskach, pogorszenie tylko na 3 stanowiskach) i (2) właściwie prowadzone zabiegi ochronne skutecznie poprawiają jakość siedlisk. W związku z tym perspektywy ochrony przeplatki aurinii w regionie biogeograficznym kontynentalnym proponuje się ocenić tylko jako niezadowolające U1 (na pograniczu złych U2),

Zastosowany algorytm dla oceny perspektyw ochrony w regionie biogeograficznym

	FV	U1	U2	XX
Perspektywy ochrony	Jeśli parametr został określony jako FV na $\geq 60\%$ stanowisk, a jako U2 na $\leq 20\%$ stanowisk i nie zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk i stan populacji lub stan siedliska w regionie nie został oceniony jako U2	Inne kombinacje	Jeśli parametr został określony jako U2 na $> 25\%$ stanowisk i zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk	Jeśli udział stanowisk z ocenami XX wynosi $> 25\%$, a udział ocen U2 $\leq 25\%$

4. Stan ochrony gatunku i jego zmiany w czasie na stanowiskach

W przypadku połowy stanowisk stan ochrony gatunku oceniono jako właściwy FV. Udział ocen niezadowolających U1 wyniósł 16,7%, a złych U2 - 33,3%. Ocena ogólna była w przypadku części stanowisk gorsza niż stan populacji, co wynikało z niepewnych lub złych perspektyw ochrony lub niezadowolającego/złego stanu siedliska. Trzeba

podkreślić, że najslabiej ocenianym parametrem były perspektywy ochrony, co wynikało głównie z obserwowanych zmian sukcesyjnych, nieodpowiedniego użytkowania lub też wyginięcia gatunku i braku szans na rekolonizację stanowisk.

W przypadku 8 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (21,9%) nastąpiła poprawa oceny z porównaniu z rokiem 2014 r. z tj. z U1 na FV (Barcza, Dąbrowa-Horyniec, Grabowa, Nowiny, Rez. Roskosz I, Święta Katarzyna, Uroczysko Mszary) lub z U2 na U1 (Gierczyn-Krobica – Góry Izerskie 1), głównie wskutek poprawy stanu populacji i perspektyw ochrony. Pogorszenie ocen (z U1 na U2) miało miejsce w przypadku jednego stanowiska (Wojnówka), gdzie gatunek wyginął i zniszczono jego siedlisko. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (71,9%) zmian nie odnotowano.

W świetle wyników monitoringu stan gatunku w regionie biogeograficznym kontynentalnym należałoby ocenić jako **niezadawalający U1**, zgodnie z ocenami stanu populacji i stanu siedliska. Perspektywy ochrony gatunku budzą pewien niepokój, niemniej oceny stanu populacji i siedlisk, które wskazują na stan niezadawalający, powinny być decydujące w ocenie ogólnej, gdyż ocena perspektyw ochrony jest oceną wyłącznie ekspercką, obciążoną dużym subiektywizmem.

II.B. POZOSTAŁE TABELI NA POZIOMIE STANOWISKO

Tab. 3. Oceny: stanu ochrony i jego parametrów na poszczególnych stanowiskach w regionie biogeograficznym **kontynentalnym** dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Województwo kraina geograficzna	Id stanowiska	Nazwa stanowiska	OCENY gatunku <i>przeplatka aurinia</i> <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych stanowiskach*											
						Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
						poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017
						W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
1.	PLH020053	Zagórzycie łąki	dolnośląskie	236	łąki Zagórzycie - część wschodnia	U1	FV	FV	U1	FV	FV	U1	FV	U1	U1	FV	FV
2.	PLH020093	Skoroszowskie łąki	dolnośląskie	238	Czeszów	U2	-	-	U1	-	-	U2	-	-	U2	-	-
3.	PLH020102	łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5205	Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1	-	U2	U1	-	FV	FV	-	U1	U1	-	U2	U1
4.	PLH020102	łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5203	Mirsk - Góry Izerskie 3	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U1	U1	-	FV	FV
5.	PLH020102	łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5204	Orłowice - Góry Izerskie 2	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U1	U1	-	FV	FV
6.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	774	Czemiernik	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
7.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	775	Karczunek	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
8.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	787	Kulczyn	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
9.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	789	Serniawy	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
10.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	790	Szkocja	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
11.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	278	Tarnów	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
12.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	785	Uroczysko Mszary	U1	U1	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	U1	FV
13.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	788	Wały	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
14.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	791	Wielkopole	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
15.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	786	Wincencin	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
16.	PLH060023	Torfowska Chełmskie	lubelskie	782	Gotówka Niemiecka	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Województwo kraina geograficzna	Id stanowiska	Nazwa stanowiska	OCENY gatunku przeplatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych stanowiskach*											
						Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
						poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017
						W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
17.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	271	Kolonia Brzeźno	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
18.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	778	Kolonia Kępa	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
19.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	784	Nowiny	FV	FV	FV	FV	U1	FV	FV	U1	FV	FV	U1	FV
20.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	780	Pławanice	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
21.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	776	Rezerwat Brzeźno I	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
22.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	777	Rezerwat Brzeźno II	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
23.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	781	Rezerwat Roskosz	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
24.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	5795	Rezerwat Roskosz I	-	U1	FV	-	U1	FV	-	U1	FV	-	U1	FV
25.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	779	Roskosz	FV	-	-	FV	-	-	U1	-	-	FV	-	-
26.	PLH060097	Dolina Dolnej Tanwi	lubelskie	5802	Gliny	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U1	U1	-	FV	FV
27.	PLH060097	Dolina Dolnej Tanwi	lubelskie	5803	Stary Lipowiec	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U1	FV	-	FV	FV
28.			lubelskie/ Obniżenie Dubienki	274	Brzeźno	FV	-		FV	-		FV	-		FV	-	
29.			lubelskie/ Pagóry Chełmskie	783	Koza Gotówka	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV	-	-
30.			lubelskie/	5456	Włodawka	-	U2	U2	-	U2	U2	-	U2	U2	-	U2	U2

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Województwo kraina geograficzna	Id stanowiska	Nazwa stanowiska	OCENY gatunku przeplatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych stanowiskach*											
						Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
						poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	
						W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
			Równina Łęczyńsko-Włodawska														
31.			łódzkie/ Garb Gielniowski	10781	Kuraszków	-	-	U1	-	-	U1	-	-	U1	-	-	U1
32.	PLC140001	Puszcza Kampinowska	mazowieckie	5661	Niepust	-	U2	U2	-	U1	U1	-	FV	U1	-	U2	U2
33.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	261	Krzywe	U1	U1	U1	U2	U1	U1	U2	U2	U2	U2	U2	U2
34.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	267	Papiernia	U1	U1	U1	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
35.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	264	Świdnica	U1	FV	FV	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
36.			podkarpackie/ Płaskowyż Tarnogradzki	265	Dąbrowa-Horyniec	U1	FV	FV	U2	FV	FV	U2	XX	FV	U2	U1	FV
37.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	71	Nowinki	U1	U2	U1	U2	U1	U2	U1	U1	U2	U2	U2	U2
38.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	73	Olszanka Myśliszcze	U2	U2	-	U2	U2	-	U1	U2	-	U2	U2	-
39.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	72	Polana Białowieska	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U1	U2	U2	U2	U2	U2
40.	PLH200006	Ostoja Knyszyńska	podlaskie	5753	Kruszyniany	-	U2	U2	-	U2	U2	-	U2	U2	-	U2	U2
41.	PLH200006	Ostoja Knyszyńska	podlaskie	5752	Łosiniany	-	FV	FV	-	U1	U1	-	U1	FV	-	U1	U1
42.			podlaskie/ Równina Bielska	10970	Górniankie Łąki	-	-	U1	-	-	U2	-	-	U1	-	-	U2
43.			podlaskie/ Równina Bielska	5426	Górny Gród	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1
44.			podlaskie/ Wysoczyzna Białostocka	10924	Uhowo	-	-	U2	-	-	U2			U1	-	-	U2

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Województwo kraina geograficzna	Id stanowiska	Nazwa stanowiska	OCENY gatunku przeplatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych stanowiskach*											
						Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
						poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017	poprzednio	teraz	w roku 2017
						W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017	W roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
45.			podlaskie/ Równina Bielska	5429	Wojnowka	-	FV	U2	-	U1	U1	-	U1	U2	-	U1	U2
46.	PLH260002	Łysogóry	świętokrzyskie	272	Grabowa	FV	U1	FV	FV	U1	FV	U1	FV	FV	FV	U1	FV
47.	PLH260002	Łysogóry	świętokrzyskie	292	Święta Katarzyna	U1	FV	FV	U1	U1	FV	U1	U1	FV	U1	U1	FV
48.	PLH260010	Lasy Suchedniowskie	świętokrzyskie	5651	Kopcie	-	FV	FV	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1
49.	PLH260011	Lasy Skarżyskie	świętokrzyskie	5409	Skarżysko Książęce	-	U2	-	-	U1	-	-	XX	-	-	U2	-
50.	PLH260025	Ostoja Barcza	świętokrzyskie	273	Barcza	U2	FV	FV	FV	U1	FV	U1	U1	FV	U1	U1	FV
51.	PLH260040	Lasy Cisowsko-Orłowińskie	świętokrzyskie	10873	Cisów	-	-	U1	-	-	FV	-	-	FV	-	-	FV
52.			świętokrzyskie/ Góry Świętokrzyskie	275	Dąbrowa	U1	U2	FV	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
53.			świętokrzyskie/ Przedgórze Iłżeckie	5387	Skarżysko Książęce Podosiny	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U2	U2	-	U1	U1
Suma poszczególnych ocen stanowisk					FV	21	19	22	23	14	20	20	9	15	22	10	18
					U1	9	6	8	3	13	8	8	14	11	3	12	6
					U2	4	9	6	8	7	8	6	9	10	9	12	12
					XX	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-
RAZEM liczba ocenianych stanowisk/ ocen						34	34	36	34	34	36	34	34	36	34	34	36
Uwagi: W 2017 r. badano o 2 stanowiska więcej niż w r. 2014, przy czym zrezygnowano z monitoringu stanowisk: Olszanka Myśliszcze, Skarżysko Książęce, a po raz pierwszy włączono do monitoringu stanowiska: Cisów, Górniankie Łąki, Kuraszków i Uhowo																	

* Brak oceny oznacza, że stanowisko nie było badane w danym sezonie monitoringowym

Wyróżnienie różnic w ocenach: Kolorem zielonym wyróżniono zmianę oceny z niższej na wyższą, kolorem pomarańczowym – z wyższej na niższą, a szarym zmianę na stan nieznaną (są to zmiany dotyczące dwóch ostatnich etapów prac). Kolorem niebieskim zaznaczono oceny bez zmian we wszystkich trzech etapach prac.

Inne uwagi:

1. W przypadku tego gatunku, zgodnie z przewodnikiem metodycznym, o ocenie ogólnej nie decyduje najniższa z ocen parametrów, ale suma punktów za oceny parametrów. Dlatego ocena ogólna dla kilku stanowisk: Cisów, Gliny, Łąki Zagórzyckie, Mirsk - Góry Izerskie 3, Orłowice - Góry Izerskie 2, Skarżysko Książęce – Podosiny - część wschodnia, jest wyższa niż najniżej oceniony parametr.

2. Stanowisko Skarżysko Książęce – Podosiny: Ocena perspektyw U2, pomimo ocen stanu populacji i siedliska na FV wynika z faktu, że działka, na której jest stanowisko przewidziana jest pod budowę węzła Skarżysko-Północ na drodze ekspresowej S7. Inwestycja objęta działaniami kompensacyjnymi, obejmującymi ewakuację roślin z oprzędami gatunku na działkę poza teren zajęty pod inwestycję, oddaloną około 500 m na północny-zachód. Monitoring trzeba będzie kontynuować na stanowisku zastępczym.

III.A. PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE OBSZARÓW NATURA 2000

Tab. 6. Oceny: stanu ochrony, jego parametrów i wskaźników łącznie na obszarach Natura 2000 w regionie biogeograficznym kontynentalnym w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Nazwa parametru/ Stan ochrony	Nazwa wskaźnika/ Nazwa parametru	OCENA stanu gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i> w obszarach Natura 2000												Suma monitorowanych obszarów Natura 2000		
		Liczba obszarów Natura 2000 z daną oceną:														
		FV			U1			U2			XX			poprzednio		teraz
		poprzednio		teraz	poprzednio		teraz	poprzednio		teraz	poprzednio		teraz			
		2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017
Populacja	izolacja przestrzenna	2	5	4	2	4	5	1	2	2	-	2	3	5	13	14
	względna liczebność	2	7	6	2	3	2	-	1	2	1	2	4	5	13	14
	Parametr: Populacja	2	7	6	1	3	3	1	3	2	1	-	3	5	13	14
Siedlisko gatunku	baza pokarmowa	4	3	5	-	6	4	1	2	1	-	2	4	5	13	14
	dostępność miejsc rozrodu	2	7	7	-	3	1		1	2	-	2	4	2	13	14
	powierzchnia siedliska	3	8	10	-	2	-	2	1	1	-	2	3	5	13	14
	zarastanie przez drzewa i krzewy	2	4	5	-	5	3	1	2	2	-	2	4	4	13	14
	Parametr: Siedlisko gatunku	2	5	6	1	6	3	2	2	1	-	-	4	5	13	14
Perspektywy ochrony		2	5	4	2	5	5	1	1	2	-	2	3	5	13	14
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)		2	4	4	1	6	4	2	2	3	-	1	3	5	13	14

Tab. 6A. Podsumowanie zmian ocen stanu ochrony i parametrów na obszarach Natura 2000, na których powtarzano badania, w regionie biogeograficznym kontynentalnym w różnych okresach badawczych dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring skończony

Nazwa parametru /Stan ochrony	ZMIANY OCEN gatunku przeplatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i>									Suma obszarów Natura 2000, których monitoring powtarzano
	Liczba obszarów Natura 2000 z daną zmianą, w tym rzeczywistą									
	poprawa			pogorszenie			Zmiana z oceny XX	Zmiana na ocenę XX	Brak zmian	
	o 1 stopień	o 2 stopnie	Razem	o 1 stopień	o 2 stopnie	Razem				
Parametr: Populacja	-	-	-	-	-	-	-	2	11	13
Parametr: Siedlisko gatunku	2	-	2	-	-	-	-	3	8	13
Perspektywy ochrony	1	-	1	1	-	1	2	2	7	13
STAN OCHRONY (Ocena ogólna)	1	-	1	1	-	1	-	1	10	13
UWAGI: np. podanie informacji o zmianach pozornych	Zmiany ocen parametrów na XX dla obszarów Lasy Skarżyskie i Łąki Gór i Pogórza Izerskiego są zmianami pozornymi. Oceny wystawione w 2014 r. nie miały uzasadnienia, gdyż stanowiska badane w tych obszarach nie stanowią próby reprezentatywnej dla obszarów). W przypadku Puszczy Kampinoskiej pogorszenie oceny ogólnej z U1 na U2 też jest zmianą pozorną, ponieważ ocena U1 w 2014 r. była zawyżona.									

OMÓWIENIE I PODSUMOWANIE WYNIKÓW NA POZIOMIE OBSZARÓW NATURA 2000

Stanowiska monitorowane w 2017 r. były zlokalizowane na terenie 13 obszarów Natura2000. Liczba stanowisk w poszczególnych obszarach wahała się od 1 do 4 (Ostoja Poleska, Torfowiska Chełmskie). Dla obszaru Lasy Skarżyskie nie przygotowano raportu, ponieważ dane z jednego stanowiska nie są reprezentatywne dla obszaru, na którego terenie znajduje się ogółem ok. 10 stanowisk gatunku. Również w przypadku dwóch innych obszarów oceny XX wynikają z braku reprezentatywności (Łąki Gór i Pogórza Izerskiego - dane z trzech monitorowanych na jego terenie stanowisk nie stanowią wystarczającej podstawy do oceny stanu gatunku na poziomie obszaru, jako że wszystkich stanowisk jest dziewięć i Lasy Cisowsko-Orłowińskie (są znane 4 stanowiska, a badane było jedno).

III.A.1. Wskaźniki stanu ochrony, aktualne oddziaływania i przewidywane zagrożenia w regionie biogeograficznym kontynentalnym

1. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników populacji na obszarach Natura 2000

Izolacja przestrzenna

Wskaźnik ten w przypadku czterech z 14 obszarów (28,6%) został oceniony na FV, pięciu (35,7%) – U1, dwóch (15,4%) – U2 (Puszcza Białowieska i Puszcza Kampinoska), a trzech (21,4) – XX. Zmiana nastąpiła tylko w przypadku jednego obszaru tj. Lasów Skarżyskich z FV na U1.

Względna liczebność

Wskaźnik ten w przypadku sześciu z 14 obszarów (42,9%) został oceniony na FV, dwóch (14,3%) – U1, dwóch (14,3%) – U2, a czterech (28,6%) – XX. Złe oceny wynikały z braku gatunku. W przypadku Puszczy Kampinoskiej ocena uległa pogorszeniu z U1 na U2, a w przypadku Puszczy Białowieskiej zmieniona z XX na U2. W przypadku Lasów Skarżyskich zmieniono ocenę z U2 na XX.

2. Stan i zmiany w czasie poszczególnych wskaźników siedliska gatunku na obszarach Natura 2000

Baza pokarmowa

Wskaźnik ten w przypadku pięciu z 14 obszarów (35,7%) został oceniony na FV, czterech (30,8%) – U1, jednego (7,1%) – U2 (Horyniec) , a czterech (28,6%) – XX. W przypadku Ostoi Barcza doszło do poprawy oceny wskaźnika z u1 na FV, a w przypadku dwóch obszarów jego zmiany na XX (Lasy Skarżyskie z U2 i Puszcza Białowieska z FV)

Dostępność miejsc rozrodu

Wskaźnik ten w przypadku siedmiu z 14 obszarów (50%) został oceniony na FV, jednego (7,1%) – U1, dwóch (14,2%) – U2 (Puszcza Białowieska i Puszcza Kampinoska), a czterech (28,6%) – XX. Pogorszenie (z U1 na U2) nastąpiło w przypadku Puszczy Kampinoskiej, a zmiana na U2 z XX w przypadku Puszczy Białowieskiej. W przypadku Lasów Skarżyskich zmieniono ocenę z U2 na XX.

Powierzchnia siedliska

Wskaźnik ten w przypadku czterech z 14 obszarów (30,8%) został oceniony na FV, pięciu (35,7%) – U1, dwóch (14,3%) – U2, a trzech (21,4%) – XX. Jedyna zmiana dotyczyła Lasów Skarżyskich (z U1 na FV).

Zarastanie przez drzewa i krzewy

Wskaźnik ten w przypadku pięciu z 14 obszarów (35,7%) został oceniony na FV, trzech (21,4%) - U1, dwóch (14,3%) – U2 (Horyniec, Lasy Suchedniowskie), a czterech (28,6%) – XX. W Puszczy Kampinoskiej nastąpiła poprawa z U1 na FV, a w przypadku Lasów Skarżyskich zmiana z FV na XX oraz łąk Gór i Pogórza Izerskiego z U1 na XX.

3. Stan i zmiany w czasie w zakresie poszczególnych aktualnych oddziaływań dla gatunków na obszarach Natura 2000

Podstawowe oddziaływania dla obszarów, tak jak w przypadku stanowisk, wiążą się z procesami sukcesji (K02), czyli postępującym zarastaniem siedlisk łąkowych przez drzewa i krzewy na skutek zaniechania użytkowania. Dotyczyło to większości (11) obszarów. Natężenie tych procesów w przeważnie określono jako silne i średnie. Również w poprzednim etapie prac to oddziaływanie było podawane najczęściej i na takiej samej liczbie obszarów. Druga grupa oddziaływań związana była z użytkowaniem kośnym siedlisk przeplatki aurinii (A03, A03.01, A03.02, A03.03), z reguły o średnim natężeniu. Koszenie może być działaniem pozytywnym (powstrzymującym sukcesję), jeśli jest to koszenie ekstensywne i wykonywane późno, lub też negatywnym (intensywne koszenia eliminują roślinę żywicielską, a stosunkowo wczesne terminy koszenia powoduje wyginiecie większości gąsienic, a zbyt niskie koszenie powoduje skracanie/przycinanie rozet rośliny pokarmowej przeplatki aurinii). Inne podawane oddziaływania dotyczyły pojedynczych obszarów. Jeśli chodzi o najważniejsze oddziaływania, brak istotnych zmian w stosunku do poprzedniego okresu badań. Pewne różnice w liście oddziaływań i ocenie ich nasilenia mogą wynikać z subiektywizmu w określaniu oddziaływań. Wyjątkiem mogą być Torfowiska Chełmskie, gdzie zarastanie siedliska wykazane w 2014 zostało najwyraźniej zahamowane przez zabiegi ochronne (w 2017 nie stwierdzono zarastania). Z kolei w obszarze Łysogóry stwierdzono nasilenie tego procesu.

4. Stan i zmiany w czasie w zakresie i intensywności poszczególnych przewidywanych zagrożeń dla gatunku na obszarach Natura 2000

Podobnie jak w przypadku oddziaływań najczęściej wymienianym zagrożeniem była ewolucja biocenotyczna - zarastanie siedlisk (K02), związana z brakiem użytkowania (11 obszarów). Druga grupa zagrożeń dotyczyła ewentualnej zmiany sposobu użytkowania terenu, intensyfikacji koszenia /wypasu, koszenia w nieodpowiednim czasie, czy pozostawianie nieskosiłego siana na powierzchni (A02, A03, A03.01, A03.03, A04.01, A04.01.01, A04.03). W dwóch przypadkach zwrócono uwagę na zarastanie siedliska gatunkami roślin inwazyjnych (I01) i również w dwóch na możliwość zalesienia łąki (B01). Pozostałe zagrożenia dotyczyły pojedynczych stanowisk. W przypadku 10 stanowisk albo nie zidentyfikowano żadnych zagrożeń, albo stwierdzono, że ich brak.

W poprzednim etapie prac najistotniejsze zagrożenia pokrywały się z podawanymi obecnie (zarastanie siedlisk na skutek braku użytkowania lub nieodpowiednie użytkowanie). Pewne różnice w wykazach i nasileniu zagrożeń mogą wynikać z subiektywizmu w ocenie zagrożeń.

III.A.2. Stan ochrony i jego parametry w regionie biogeograficznym kontynentalnym - na obszarach Natura 2000

1. Stan i zmiany w czasie parametru populacji na obszarach Natura 2000

Sześć z 14 obszarów (42,9%) otrzymało ocenę FV, dwa (14,3%) – U2, a po trzy (21,4%) U1 i XX. Oceny negatywne wynikały z braku gatunku (Puszcza Kampinoska i Puszcza Białowieska). W porównaniu z rokiem 2014 r. oceny nie uległy zmianie za wyjątkiem łąk Gór i Pogórza Izerskiego oraz Lasów Skarżyskich, gdzie zostały zmienione

odpowiednio z FV i U2 na XX. W przypadku tych dwóch obszarów uznano, że dane są z monitorowanych na ich terenie stanowisk nie stanowią wystarczającej podstawy do oceny stanu gatunku na poziomie obszarów. Z tego samego powodu nie oceniono stanu populacji dla badanego po raz pierwszy obszaru Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

2. Stan i zmiany w czasieparametru siedliska gatunku na obszarach Natura 2000

Sześć z 14 obszarów (42,9%) otrzymało ocenę FV, trzy (21,4%) – U1, jeden tj. Horyniec (7,1%) – U2, a cztery (28,6%) - XX. W przypadku Ostoi Barcza ocena uległa polepszeniu z U1 na FV, a przypadku łąk Gór i Pogórza Izerskiego oraz Lasów Skarżyskich zostały zmienione odpowiednio z FV i U1 na XX. W przypadku tych dwóch obszarów uznano, że dane są z monitorowanych na ich terenie stanowisk nie stanowią wystarczającej podstawy do oceny stanu gatunku na poziomie obszarów. Z tego samego powodu nie oceniono stanu siedliska dla badanego po raz pierwszy obszaru Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

3. Stan i zmiany w czasie parametru perspektyw ochrony gatunku na obszarach Natura 2000

W przypadku czterech obszarów (28,6%) perspektywy ochrony zostały ocenione na FV, pięciu (35,7%) – U1, dwóch (14,3%) – U2, a trzech (21,4%) – XX. Oceny złe wynikają ze złych perspektyw dla wszystkich badanych populacji. W przypadku Puszczy Kampinoskiej perspektywy uległy pogorszeniu z FV na U1, co wynika z braku obserwacji gatunku mimo prowadzenia zabiegów ochrony czynnej. Poprawa oceny nastąpiła w przypadku Ostoi Barcza, co wynika z zabiegów ochrony czynnej, które doprowadziły już poprawy jakości siedliska. W przypadku Puszczy Białowieskiej zmieniono ocenę z XX na U2, co wynika ze znacznie lepszego rozpoznania całego terenu niż to było w 2014 r. oraz niekorzystnych zmian w ostatnich latach. W przypadku łąk Zagórzyckich zmieniono ocenę z XX na U1, a w przypadku łąk Gór i Pogórza Izerskiego oraz Lasów Skarżyskich zostały zmienione odpowiednio z U1 i FV na XX. W przypadku tych dwóch obszarów uznano, że dane są z monitorowanych na ich terenie stanowisk nie stanowią wystarczającej podstawy do oceny stanu gatunku na poziomie obszarów. Z tego samego powodu nie oceniono perspektyw ochrony dla badanego po raz pierwszy obszaru Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

4. Stan ochrony gatunku i jego zmiany w czasie

Ogólny stan ochrony w przypadku czterech obszarów (28,6%) został oceniony jako właściwy FV, kolejnych czterech (28,6%) jako niezadowolający U1, trzech (14,3%) – jako zły U2, a trzech (21,4%) – jako nieznan XX. Złe oceny dla Puszczy Białowieskiej i Puszczy Kampinoskiej wynikały przede wszystkim ze złego stanu populacji (brak obserwacji gatunku), a w przypadku Horyńca – stanu siedliska i perspektyw ochrony. W przypadku Puszczy Kampinoskiej ocena ogólna uległa pogorszeniu z U1 na U2, aczkolwiek jest to zmiana pozorna, ponieważ ocena U1 w 2014 r. była błędna. W przypadku Ostoi Barcza polepszeniu z U1 na FV (lepsza ocena stanu siedliska na badanym stanowisku w obszarze, a w związku z tym perspektyw ochrony). W przypadku łąk Gór i Pogórza Izerskiego ocena ogólna została zmieniona z FV na XX. W przypadku tego obszaru uznano, że dane są z monitorowanych tam stanowisk nie stanowią wystarczającej podstawy do oceny stanu gatunku na poziomie obszaru. W przypadku obszaru Lasy Skarżyskie ocena ogólna XX nie uległa zmianie. Już w 2014 r. uznano, że jedno badane stanowisko nie pozwala na ocenę stanu gatunku w obszarze (choć, niekonsekwentnie oceniono wtedy parametry stanu ochrony w obszarze).

III.B. POZOSTAŁE TABELY DOTYCZĄCE OBSZARÓW NATURA 2000

Tab. 7. Oceny: stanu ochrony i jego parametrów na poszczególnych obszarach Natura 2000 w regionie biogeograficznym kontynentalnym dla gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* - monitoring **skończony**

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Liczba stanowisk w obszarze Natura 2000			Województwo ew. kraina geograficzna	OCENY gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych obszarach Natura 2000											
			Poprzednio		Teraz		Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
			2007-2008	2014	2017		2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017
1.	PLC140001	Puszcza Kampinoska		1	1	mazowieckie	-	U2	U2	-	U1	U1	-	FV	U1	-	U1	U2
2.	PLC200004	Puszcza Białowieska	3	3	2	podlaskie	U2	U2	U2	U2	U2	XX	U1	XX	U2	U2	U2	U2
3.	PLH020053	Zagórzyckie Łąki	1	1	1	dolnośląskie	-	U1	U1	-	U1	FV	-	XX	U1	-	U1	U1
4.	PLH020102	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego		3	3	dolnośląskie	-	FV	XX	-	FV	XX	-	U1	XX	-	FV	XX
5.	PLH060013	Ostoja Poleska	10	4	4	lubelskie	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
6.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	9	4	4	lubelskie	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV	FV
7.	PLH060097	Dolina Dolnej Tanwi		2	2	lubelskie	-	FV	FV	-	FV	FV	-	U1	U1	-	U1	U1
8.	PLH180017	Horyniec	3	3	3	podkarpackie	XX	U1	U1	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
9.	PLH200006	Ostoja Knyszyńska		2	2	podlaskie	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1
10.	PLH260002	Łysogóry	2	2	2	świętokrzyskie	U1	FV	FV	U1	FV	FV	U1	FV	FV	U1	FV	FV
11.	PLH260010	Lasy Suchedniowskie		1	1	świętokrzyskie	-	FV	FV	-	U1	U1	-	U1	U1	-	U1	U1
12.	PLH260011	Lasy Skarżyskie		1	1	świętokrzyskie	-	U2	XX	-	U1	XX	-	FV	XX	-	XX	XX
13.	PLH260025	Ostoja Barcza	1	1	1	świętokrzyskie	-	FV	FV	-	U1	FV	-	U1	FV	-	U1	FV
14.	PLH260040	Lasy Cisowsko-Orłowińskie		-	1	świętokrzyskie	-	-	XX	-	-	XX	-	-	XX	-	-	XX
						FV	2	7	6	2	5	6	2	5	4	2	4	4
						U1	1	3	3	1	6	3	2	5	5	1	6	4
						U2	1	3	2	2	2	1	1	1	2	2	2	3

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	KOD OBSZARU Natura 2000	Nazwa obszaru Natura 2000	Liczba stanowisk w obszarze Natura 2000			Województwo ew. kraina geograficzna	OCENY gatunku <i>przeplatka aurinia</i> <i>Euphydryas aurinia</i> na poszczególnych obszarach Natura 2000											
			Poprzednio		Teraz		Populacja			Siedlisko gatunku			Perspektywy ochrony			Stan ochrony (ocena ogólna)		
			2007-2008	2014	2017		2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017	2007-2008	2014	2017
			XX				1	-	3	-	-	4	-	2	3	-	1	3
			Suma obszarów	5	13	14	5	13	14	5	13	14	5	13	14			

Uwagi: Liczba obszarów, na których znajdowały się stanowiska monitorowane w 2017 r. jest o jeden większa niż w roku 2014. Ten nowy obszar to Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

* Brak oceny oznacza, że w obszarze Natura 2000 nie badano stanowisk w danym sezonie monitoringowym

Wyróżnienie różnic w ocenach: Kolorem pomarańczowym wyróżniono zmianę oceny z wyższej na niższą, a szarym - zmianę z określonej oceny na stan nieznaną lub na odwrót (są to zmiany dotyczące dwóch ostatnich etapów prac). Kolorem niebieskim zaznaczono oceny bez zmian we wszystkich trzech etapach prac.

Inne uwagi: brak

4. Sprawozdanie z monitoringu przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* – oba regiony

IV. PODSUMOWANIE INFORMACJI O STWIERDZONYCH GATUNKACH OBCYCH

Tab. 10. Lista gatunków obcych stwierdzonych łącznie na stanowiskach w trakcie monitoringu gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* monitoring skończony

L.p	Oceniony Obszar Natura 2000*	Id stanowiska	Stanowisko gatunku <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i> **	Obserwowane GATUNKI OBCE***				
				Nazwa polska	Nazwa łacińska	Poprzednio		Teraz
						2007-2008	2014	2017
Rośliny								
1.	Ostoja Poleska	774	Czemiernik	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.	-	-	+
2.		275	Dąbrowa	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.	-	-	+
3.	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	5205	Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1	Łubin trwały	<i>Lupinus polyphyllus</i> Lindl.		+	+
4.	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	5205	Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1	Nawłóć późna	<i>Solidago gigantea</i> Aiton		+	+
5.		10970	Górniańskie Łąki	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.			+
6.	Lasy Suchedniowskie	5651	Kopcie	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		-	+
7.		10781	Kuraszków	Czeremcha amerykańska	<i>Padus serotina</i> (Erhr) Borkh.			+
8.		10781	Kuraszków	Przymiotno kanadyjskie	<i>Conyza canadensis</i> (L.) Cronquist			+
9.	Zagórzyckie Łąki	236	Łąki Zagórzyckie - część wschodnia	Nawłóć późna	<i>Solidago gigantea</i> Aiton	-	+	+
10.	Ostoja Knyszyńska	5752	Łosiniany	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		+	+
11.	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	5203	Mirsk - Góry Izerskie 3	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		-	+
12.	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	5203	Mirsk - Góry Izerskie 3	Nawłóć późna	<i>Solidago gigantea</i> Aiton		+	-
13.	Puszcza Kampinoska	5661	Niepast	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		-	+
14.	Puszcza Kampinoska	5661	Niepast	Nawłóć późna	<i>Solidago gigantea</i> Aiton		-	+
15.	Lasy Skarżyskie	5409	Skarżysko Książęce	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		+	-
16.		5387	Skarżysko Książęce - Podosiny	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		+	-
17.	Dolina Dolnej Tanwi	5803	Stary Lipowiec	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		-	+
18.	Horyniec	264	Świdnica	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.	-	-	+
19.		5456	Włodawka	Nawłóć kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.		+	-

* Brak wpisanego obszaru oznacza, że stanowisko jest położone poza siecią Natura 2000.

** Wytłuszczonym drukiem zaznaczono stanowiska badane w monitoringu gatunków i siedlisk przyrodniczych PMŚ po raz pierwszy w 2017 r.

*** Obecność gatunku obcego zaznaczono, jako „+”, a jego nie stwierdzenie w danym sezonie, jako „-”. Brak wpisu oznacza, że stanowisko nie było w ogóle badane w danym sezonie monitoringowym.

Tab. 10A. Porównanie stwierdzonych gatunków obcych na stanowiskach gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* z poprzednimi latami

L.p.	STWIERDZONE		Liczba stanowisk		
	GATUNKI OBCE NA STANOWISKACH GATUNKU <u>przeplatka aurinia</u> <i>Euphydryas aurinia</i>		Poprzednio		Teraz
	Nazwa polska	Nazwa łacińska	2007-2008	2014	2017
Rośliny					
1.	Czeremcha amerykańska	<i>Padus serotina</i> (Erhr) Borkh.	-	-	1
2.	Łubin trwały	<i>Lupinus polyphyllus</i> Lindl.	-	1	1
3.	Nawłoc kanadyjska	<i>Solidago canadensis</i> L.	-	4	9
4.	Nawłoc późna	<i>Solidago gigantea</i> Aiton	-	3	3
5.	Przymiotno kanadyjskie	<i>Conyza canadensis</i> (L.) Cronquist	-	-	1

PODSUMOWANIE INFORMACJI O STWIERDZONYCH GATUNKACH OBCYCH

Gatunki obce występują na relatywnie niewielu stanowiskach (12). Przeważnie stwierdzano po jednym obcym gatunku na stanowisku. Największym problemem wydają się być nawłocie odnotowane na 1/3 stanowisk biorąc pod uwagę, że liczba takich stanowisk wzrosła w porównaniu z rokiem 2014.

V. UWAGI DO METODYKI I EWENTUALNE PROPOZYCJE ZMIAN NA PODSTAWIE PROWADZONYCH BADAŃ

Metodyka się dobrze sprawdza w przypadku względnie jednorodnych stanowisk o wyraźnie zarysowanych granicach siedliska. Problemy pojawiają się natomiast w przypadku mozaiki siedlisk, gdzie sąsiadują ze sobą powierzchnie „lepsze” i „gorsze” dla gatunku. W tego typu stanowiskach miejsca, gdzie znajdują się najwięcej oprzędów niekoniecznie pokrywają się z tymi, gdzie obserwuje się największe zagęszczenia osobników dorosłych. Trudno na chwilę obecną zaproponować modyfikację metodyki, ale warto jeszcze przemyśleć tę kwestię przed następną serią badań monitoringowych.

Wydaje się, że należy wnieść poprawkę do przewodnika, odnośnie oceny stanu populacji na podstawie ocen wskaźników. Podany w przewodniku sposób pozwala na wystawienie oceny U1 dla stanu populacji w przypadku, kiedy jedna z ocen wskaźników (względna liczebność, izolacja) wynosi FV, a druga U2. W sytuacji, kiedy doszło do wyginięcia gatunku (Ocena wskaźnika U2), ale nie ma szans na rekolonizację siedliska ze względu na jego przekształcenie, to choćby powierzchnia nie była izolowana (FV), ocena stanu populacji nie powinna być U1, co wynika z sumy punktów za wskaźniki (0+2=2), ale U2, zgodnie z oceną wskaźnika względna liczebność. Wśród badanych stanowisk był jeden taki przypadek – stanowisko Kruszyniany, gdzie stwierdzono zanik gatunku na stanowisku, które nie jest izolowane (inna niewielka populacja znajduje

się w odległości 600 m), ale raczej nie ma szans na rekolonizację. Suma punktów za wskaźniki: $0+2=2$, ale ocena stanu populacji U2, zgodnie z oceną wskaźnika: względna liczebność, a nie U1, wg wskazań z przewodnika.

VI. SKUTECZNOŚĆ PODJĘTYCH DZIAŁAŃ OCHRONNYCH ORAZ PROPOZYCJE DZIAŁAŃ OCHRONNYCH

Niektóre stanowiska są objęte działaniami ochrony czynnej, często w ramach realizacji planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 i działania te wydają się mieć pozytywny wpływ na populację gatunku. Działania ochronne obejmują usuwanie zakrzaczeń i zadrzewień oraz późne koszenie łąk. Zapobiega to sukcesji ekologicznej i sprzyja wzrostowi zagęszczenia rośliny pokarmowej larw czarcikęsu łąkowego *Succisa pratensis*. Przykładowo, na stanowisku Stary Lipowiec od 2015 roku fragmenty łąki są koszone zamiennie późną jesienią w ramach programu rolno-środowiskowego. Przed koszeniem usunięto krzewy ze stanowiska. Te zabiegi korzystnie wpłynęły na liczbę dogodnych miejsc do rozrodu - dwukrotnie się zwiększyła wartość wskaźnika. Czasem jednak zabiegi nie przynoszą efektów. Na stanowisku Nowinki w roku 2017 zimą wycięto wszystkie drzewa (brzoza brodawkowata, wierzba krucha, wierzba szara, osika i różne krzewy) po południowej stronie stanowiska. Niestety, działania te okazały się spóźnione, gdyż na stanowisku w trakcie monitoringu 2017 nie odnaleziono już osobników gatunku.

VII. INNE UWAGI

Brak

VIII. WYKONAWCY MONITORINGU

Tab. 11a. Eksperci lokalni badanych stanowisk gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* wg obszarów Natura 2000 w regionie biogeograficznym **alpejskim** - monitoring **skończony**

Lp.	Lokalizacja stanowiska gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i>			Id stanowiska	Nazwa stanowiska gatunku*	NAZWISKO EKSPERTA LOKALNEGO (<i>wykonawcy monitoringu</i>)**	
	KOD Obszaru Natura 2000	obszar Natura 2000 – nazwa	województwo kraina geograficzna			poprzednio	teraz
						w roku 2014	w roku 2017
1.	PLH180014	Ostoja Jaślińska	podkarpackie	5237	Źródlika Jasiołki (rezerwat)	Łukasz Przybyłowicz	Łukasz Przybyłowicz

Tab. 11b. Eksperti lokalni badanych stanowisk gatunku przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* wg obszarów Natura 2000 w regionie biogeograficznym kontynentalnym - monitoring **skończony**

Lp.	Lokalizacja stanowiska gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i>			Id stanowiska	Nazwa stanowiska gatunku*	NAZWISKO EKSPERTA LOKALNEGO (wykonawcy monitoringu)**		
	KOD Obszaru Natura 2000	obszar Natura 2000 – nazwa	województwo kraina geograficzna			poprzednio		teraz
						w roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
1.	PLH020053	Zagórzycie Łąki	dolnośląskie	236	Łąki Zagórzycie - część wschodnia	Adam Malkiewicz	Adam Malkiewicz	Adam Malkiewicz
2.	PLH020093	Skoroszowskie Łąki	dolnośląskie	238	Czeszów	Adam Malkiewicz, Matraj Maciej		
3.	PLH020102	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5205	Gierczyn-Krobica - Góry Izerskie 1		Adam Malkiewicz	Adam Malkiewicz, Kadej Marcin, Tarnawski Dariusz
4.	PLH020102	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5203	Mirsk - Góry Izerskie 3		Marcin Kadej	Marcin Kadej, Dariusz Tarnawski
5.	PLH020102	Łąki Gór i Pogórza Izerskiego	dolnośląskie	5204	Orłowice - Góry Izerskie 2		Dariusz Tarnawski	Dariusz Tarnawski, Marcin Kadej i Adam Malkiewicz
6.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	774	Czemiernik	Krzysztof Pałka	Łukasz Dawidowicz, Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
7.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	775	Karczunek	Krzysztof Pałka	Łukasz Dawidowicz, Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
8.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	787	Kulczyn	Krzysztof Pałka		
9.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	789	Serniawy	Krzysztof Pałka		
10.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	790	Szkocja	Krzysztof Pałka		
11.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	278	Tarnów	Krzysztof Pałka	Łukasz Dawidowicz, Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
12.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	785	Uroczysko Mszary	Krzysztof Pałka	Łukasz Dawidowicz, Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
13.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	788	Wały	Krzysztof Pałka		
14.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	791	Wielkopole	Krzysztof Pałka		
15.	PLH060013	Ostoja Poleska	lubelskie	786	Wincencin	Krzysztof Pałka		

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	Lokalizacja stanowiska gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i>			Id stanowiska	Nazwa stanowiska gatunku*	NAZWISKO EKSPERTA LOKALNEGO (wykonawcy monitoringu)**		
	KOD Obszaru Natura 2000	obszar Natura 2000 – nazwa	województwo kraina geograficzna			poprzednio		teraz
						w roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
16.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	782	Gotówka Niemiecka	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
17.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	271	Kolonia Brzeźno	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński	Krzysztof Pałka, Łukasz Dawidowicz	Krzysztof Pałka
18.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	778	Kolonia Kępa	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński	Krzysztof Pałka, Łukasz Dawidowicz	Krzysztof Pałka
19.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	784	Nowiny	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński	Krzysztof Pałka, Łukasz Dawidowicz	Krzysztof Pałka
20.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	780	Pławanice	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
21.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	776	Rezerwat Brzeźno I	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
22.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	777	Rezerwat Brzeźno II	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
23.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	781	Rezerwat Roskosz	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
24.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	5795	Rezerwat Roskosz I		Krzysztof Pałka, Łukasz Dawidowicz	Krzysztof Pałka
25.	PLH060023	Torfowiska Chełmskie	lubelskie	779	Roskosz	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
26.	PLH060097	Dolina Dolnej Tanwi	lubelskie	5802	Gliny		Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
27.	PLH060097	Dolina Dolnej Tanwi	lubelskie	5803	Stary Lipowiec		Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
28.			lubelskie/ Obniżenie Dubienki	274	Brzeźno	Krzysztof Pałka		
29.			lubelskie/ Pagóry Chełmskie	783	Koza Gotówka	Krzysztof Pałka, Marek Hołowiński		
30.			lubelskie/	5456	Włodawka		Marek Hołowiński	Krzysztof Pałka

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	Lokalizacja stanowiska gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i>			Id stanowiska	Nazwa stanowiska gatunku*	NAZWISKO EKSPERTA LOKALNEGO (wykonawcy monitoringu)**		
	KOD Obszaru Natura 2000	obszar Natura 2000 – nazwa	województwo kraina geograficzna			poprzednio		teraz
						w roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
			Równina Łęczyńsko- Włodawska					
31.			łódzkie/ Garb Gielniowski	10781	Kuraszków			Stefan Sobczak, Maria Kurzac
32.	PLC140001	Puszcza Kampinoska	mazowieckie	5661	Niepusz		Dawid Marczak	Dawid Marczak
33.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	261	Krzywe	Anna Mazurkiewicz, Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
34.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	267	Papiernia	Anna Mazurkiewicz	Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
35.	PLH180017	Horyniec	podkarpackie	264	Świdnica	Anna Mazurkiewicz	Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
36.			podkarpackie/ Płaskowyż Tarnogrodzki	265	Dąbrowa-Horyniec	Anna Mazurkiewicz	Krzysztof Pałka	Krzysztof Pałka
37.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	71	Nowinki	Bogdan Jaroszewicz	Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew	Cezary Bystrowski
38.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	73	Olszanka Myśliszcze	Bogdan Jaroszewicz	Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew	
39.	PLC200004	Puszcza Białowieska	podlaskie	72	Polana Białowieska	Bogdan Jaroszewicz	Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew	Izabela Dziekańska, Marcin Sielezniew
40.	PLH200006	Ostoja Knyszyńska	podlaskie	5753	Kruszyniany		Marcin Sielezniew	Marcin Sielezniew, Izabela Dziekańska
41.	PLH200006	Ostoja Knyszyńska	podlaskie	5752	Łosiniany		Marcin Sielezniew	Izabela Dziekańska, Marcin Sielezniew
42.			podlaskie/ Równina Bielska	10970	Górniańskie Łąki			Izabela Dziekańska, Marcin Sielezniew
43.			podlaskie/ Równina Bielska	5426	Górny Gród		Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew	Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew

WYNIKI MONITORINGU W LATACH 2016-2017

Lp.	Lokalizacja stanowiska gatunku <i>przeplatka aurinia Euphydryas aurinia</i>			Id stanowiska	Nazwa stanowiska gatunku*	NAZWISKO EKSPERTA LOKALNEGO (wykonawcy monitoringu)**		
	KOD Obszaru Natura 2000	obszar Natura 2000 – nazwa	województwo kraina geograficzna			poprzednio		teraz
						w roku 2007-2008	w roku 2014	w roku 2017
44.			podlaskie/ Wysoczyzna Białostocka	10924	Uhowo			Izabela Dziekańska, Marcin Sielezniew
45.			podlaskie/ Równina Bielska	5429	Wojnowka		Cezary Bystrowski, Marcin Sielezniew	Cezary Bystrowski
46.	PLH260002	Łysogóry	świętokrzyskie	272	Grabowa	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan
47.	PLH260002	Łysogóry	świętokrzyskie	292	Święta Katarzyna	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan
48.	PLH260010	Lasy Suchedniowskie	świętokrzyskie	5651	Kopcie		Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan
49.	PLH260011	Lasy Skarżyskie	świętokrzyskie	5409	Skarżysko Książęce		Marcin Kutera	
50.	PLH260025	Ostoja Barcza	świętokrzyskie	273	Barcza	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan
51.	PLH260040	Lasy Cisowsko-Orłowińskie	świętokrzyskie	10873	Cisów			Mariusz Gwardjan
52.			świętokrzyskie/ Góry Świętokrzyskie	275	Dąbrowa	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan	Mariusz Gwardjan
53.			świętokrzyskie/ Przedgórze Łżeckie	5387	Skarżysko Książęce - Podosiny		Marcin Kutera	Mariusz Gwardjan

* Wytłuszczonym drukiem zaznaczono stanowiska badane w monitoringu gatunków i siedlisk przyrodniczych PMŚ po raz pierwszy w roku 2017.

** Brak wykonawcy oznacza, że stanowisko nie było monitorowane w danym okresie prac.

IX. SYNTETYCZNE PODSUMOWANIE WYNIKÓW MONITORINGU GATUNKU

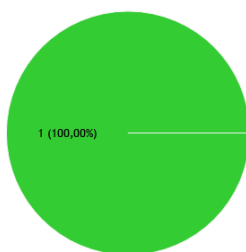
REGION ALPEJSKI

Populacja 2017 i 2014

Siedlisko 2017 i 2014

Perspektywy ochrony 2017 i 2014

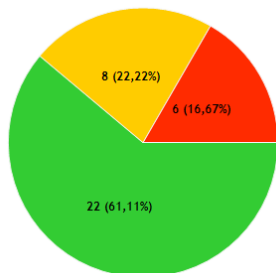
Ocena ogólna 2017 i 2014

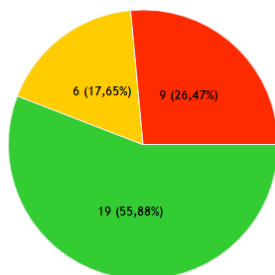
■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

REGION KONTYNETALNY

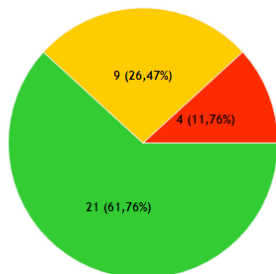
Populacja 2017

Populacja 2014

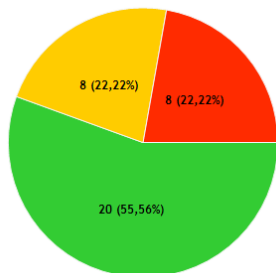

Populacja 2007-2008

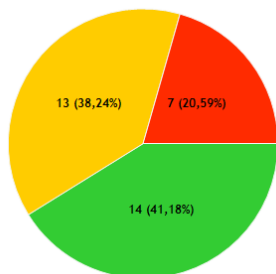

■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

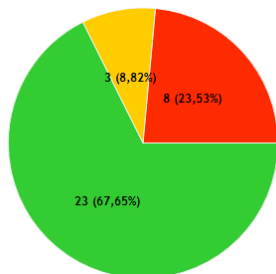
Siedlisko 2017

Siedlisko 2014

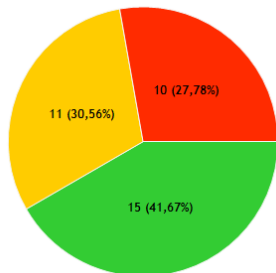

Siedlisko 2007-2008

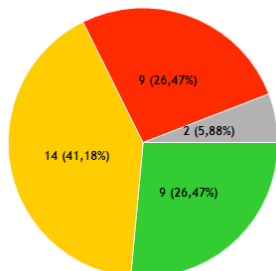

■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan niezany

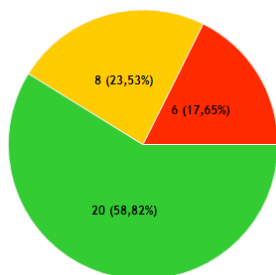
Perspektywy ochrony 2017

Perspektywy ochrony 2014

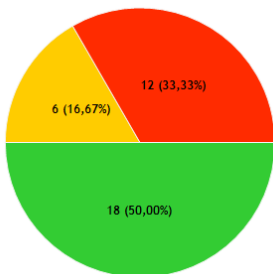

Perspektywy ochrony 2007-2008

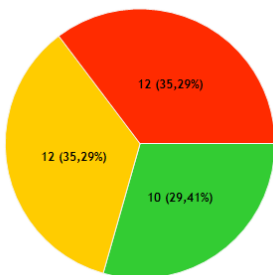

■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

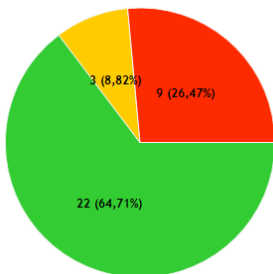
Ocena ogólna 2017

Ocena ogólna 2014

Ocena ogólna 2007-2008

■ FV – stan właściwy
 ■ U1 – stan niezadowolający
 ■ U2 – stan zły
 ■ XX – stan niezany

Region alpejski

Populacja

Stan populacji na jedynym badanym stanowisku został oceniony jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014. Wysoka względna liczebność gatunku.

Siedlisko

Stan siedliska został oceniony również jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014. Wskazywały na to oceny wszystkich badanych wskaźników siedliskowych. Duża powierzchnia siedliska. Rozległe powierzchnie pokryte gęsto rosnącymi rozetami czarcikęsu łąkowego są jednym z głównych atutów decydujących o prężności stanowiska. Stopień zarośnięcia przez drzewa i krzewy poniżej 10%.

Perspektywy ochrony

Perspektywy ochrony populacji zostały ocenione jako dobre FV, tak samo jak w roku 2014, ponieważ stan populacji i siedliska jest dobry i brak jest istotnych oddziaływań i zagrożeń. Jedynym obserwowanym oddziaływaniem jest koszenie (o średniej intensywności), a jego wpływ na siedlisko gatunku jest pozytywny. Koszenie jest działaniem kluczowym dla zachowania właściwego stanu siedlisk przeplatki ze względu na antropogeniczne pochodzenie zespołu wilgotnych łąk trzęślicowych. Potencjalne zagrożenia to możliwość wprowadzenia wypasu kulturowego) i ewentualne zarastanie siedlisk, możliwe w razie zaprzestania działań ochronnych.

Ocena ogólna

Stan ochrony gatunku został oceniony jako właściwy FV, czyli tak samo jak w roku 2014, na co wskazywały oceny wszystkich parametrów.

Ocena parametrów i ogólna ocena stanu gatunku w skali regionu biogeograficznego w oparciu o wyniki monitoringu jednego stanowiska byłaby nieuzasadniona. Gatunek występuje marginalnie w regionie alpejskim, w związku z tym powinno się oceniać stan gatunku jedynie w skali regionu kontynentalnego.

Region kontynentalny

Populacja

Stan populacji w przypadku większości stanowisk (61,1%) został oceniony jako dobry FV, 22,2% - jako średni (U1) i 16,7% - jako zły U2 (Kruszyniany, Niepust, Polana Białowieska, Uhowo, Włodawka, Wojnówka). Zły stan populacji wiązał się z wyginięciem gatunku lub niskich liczebności, przy jednoczesnej dużej izolacji. W przypadku 6 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (18,8%) nastąpiła poprawa stanu populacji z porównaniu z rokiem 2014 r., tj. z U2 na FV (Dąbrowa), z U2 na U1 (Gierczyn-Korbica- Góry Izerskie 1, Nowinki) i z U1 na FV (Grabowa, Rez. Roskosz I, Uroczysko Mszary). W przypadku Nowinek zmiana ma charakter pozorny i wynika ze znalezienia nowej populacji w pobliżu, co wpływa na podwyższenie oceny wskaźnika izolacja. Ocena pogorszyła się w przypadku tylko jednego stanowiska (3,1%), tj. Wojnówka z FV na U2, gdzie doszło do wyginięcia gatunku wskutek zniszczenia siedliska. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (78,1%) zmian nie odnotowano.

Obecna liczba stanowisk oraz ich rozmieszczenie w obrębie zasięgu gatunku daje stosunkowo pełny obraz stanu populacji w regionie kontynentalnym. Wykorzystując wyniki monitoringu do oceny stanu populacji na poziomie regionu, można się oprzeć na pewnym wzorze, opracowanym w 2017 r., na zlecenie GIOŚ, w ramach zadania monitoringowego (wynik 1B4 – *Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków*). Dotyczy to gatunków o większej liczbie stanowisk (>20), dla których mamy przynajmniej dwa powtórzenia badań monitoringowych na mniej więcej reprezentatywnej puli stanowisk. Zgodnie z tym wzorem, bilans zmian w ocenach stanu ich populacji na stanowiskach (pogorszenie/poprawa/brak zmian), potraktować jako przesłankę do ewentualnej weryfikacji oceny stanu populacji w regionie biogeograficznym, podanej w raporcie do Komisji Europejskiej z 2013 r. (na obecnym etapie prac monitoringowych nie jest jeszcze możliwe wykorzystanie wyników monitoringu dla oceny trendów liczebności w populacjach)

Ponieważ liczba badanych w 2017 r. stanowisk przeplatki aurinii jest stosunkowo duża (37 stanowisk, w tym 32 badane powtórnie) skorzystano z w/w wzoru. Bilans zmian na powtórnie badanych stanowiskach jest dodatni (>10%), co zgodnie z wzorem wskazywałoby na możliwość na podniesienia oceny w skali regionu, podanej w raporcie z 2013 r. (z U1 na FV). Trzeba jednak wziąć pod uwagę wyginięcie gatunku na kilku stanowiskach, co jest niepokojące w przypadku tego zagrożonego gatunku. W związku z tym, należy uznać, że wyniki monitoringu nie dają podstaw do zmiany oceny stanu populacji, podanej w raporcie do Komisji Europejskiej w 2013 r. (U1).

Tak więc w świetle wyników monitoringu stan populacji przeplatki aurinii w regionie biogeograficznym kontynentalnym należy ocenić jako **niezadowolający U1**.

Zastosowany algorytm do oceny bilansu zmian w populacjach na stanowiskach monitoringowych

Bilans zmian ocen na stanowiskach	Ocena stanu populacji w regionie biogeograficznym w raporcie do Komisji Europejskiej
Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest <u>zerowy</u> lub zmiana (+/-) dotyczy $\leq 10\%$ stanowisk przy czym nie dotyczy kluczowych stanowisk*	Są przesłanki do określenia populacji jako stabilnej i <u>pozostawienia</u> oceny z poprzedniego raportu <u>bez zmian</u>
Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest ujemny: $>10\%$ stanowisk lub zmiana dotyczy kluczowego dla gatunku stanowiska*	Tendencje zmian w populacji mogą być spadkowe, co stanowi przesłankę do ewentualnego <u>obniżenia</u> oceny z poprzedniego raportu: <ul style="list-style-type: none"> a) o jeden stopień jeśli pogorszenie dotyczy 11-25% stanowisk i nie dotyczy kluczowych stanowisk* b) o dwa stopnie jeśli pogorszenie dotyczy >25% stanowisk

	lub dotyczy kluczowych stanowisk*
Bilans zmian ocen stanu populacji na stanowiskach w 2 kolejnych etapach monitoringu jest dodatni: >10% stanowisk	Tendencje zmian w populacji mogą być wzrostowe, co stanowi przesłankę do ewentualnej poprawy oceny z poprzedniego raportu.

Siedlisko

Stan siedlisk w przypadku większości stanowisk (20st.; 55,6%) został oceniony jako właściwy FV. Udział stanowisk, gdzie stan siedlisk oceniono jako niezadowolający U1 wyniósł 19,4%, a zły U2 - 25% (Dąbrowa, Górniańskie Łąki, Kruszyniany, Nowinki, Papiernia, Polana Białowieska, Uhowo, Włodawka). Najbardziej ocenianym wskaźnikiem jakości siedliska była baza pokarmowa. W przypadku 5 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (15,6%) nastąpiła poprawa oceny (z U1 na FV) z porównaniu z rokiem 2014 r (Barcza, Grabowa, Nowiny, Rez. Roskosz I, Święta Katarzyna). Przykładowo, na stanowisku Grabowa zwiększyła się baza pokarmowa oraz zwiększyła dostępność dogodnych miejsc rozrodu. Podobnie na stanowisku Nowiny, gdzie na skutek zabiegów ochronny nastąpił bardzo wyraźny wzrost bazy pokarmowej i ponad trzykrotnie zwiększyła się dostępność miejsc rozrodu. W przypadku dwóch stanowisk (6,3%) - obu z okolic Puszczy Białowieskiej nastąpiło pogorszenie oceny z FV na U2 (Wojnowka) wskutek całkowitego zniszczenia siedliska lub z U1 na U2 (Nowinki) z uwagi na znaczną redukcję jego powierzchni. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (78,1%) zmian nie odnotowano.

Biorąc pod uwagę algorytm opracowany w 2017 r. na zlecenie GIOŚ, w ramach zadania monitoringowego (wynik 1B4 – Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków), jakość siedlisk gatunku można aktualnie ocenić jako niezadowolającą U1. Udział monitorowanych stanowisk z oceną właściwą FV jest poniżej 60% (55%), a tych z oceną złą U2 nie jest większy niż 25% (25%).

W świetle wyników monitoringu stan siedlisk przeplatki aurinii w regionie biogeograficznym kontynentalnym należy ocenić jako niezadowolający U1.

Zastosowany algorytm dla oceny stanu siedliska w regionie biogeograficznym

	FV	U1	U2	XX
Siedlisko	Jeśli parametr został określony jako FV na $\geq 60\%$ stanowisk, a jako zły na $\leq 20\%$ stanowisk i nie zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk*	Inne kombinacje	Jeśli parametr został określony jako U2 na $> 25\%$ stanowisk i zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk*	Jeśli udział stanowisk z ocenami XX wynosi $> 25\%$, a udział ocen U2 $\leq 25\%$

Perspektywy ochrony

Perspektywy ochrony zostały ocenione znacznie słabiej niż stan populacji. Tylko w przypadku 15 stanowisk (41,7%) uznano je za dobre (FV), a na ponad połowie stanowisk oceniono je jako niezadowolające U1 (30,6%) lub złe U2 (27,8%). Złe perspektywy dotyczą stanowisk Dąbrowa, Kruszyniany, Krzywe, Nowinki, Papiernia, Polna Białowieska, Skarżysko Książęce Podosiny, Włodawka, Wojnówka. Oceny niezadowolające i złe wynikały głównie z obserwowanych zmian sukcesyjnych, nieodpowiedniego użytkowania lub też wyginięcia gatunku i braku szans na rekolonizację. W przypadku 6 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (18,8%) nastąpiła poprawa oceny z porównaniu z rokiem 2014 r. z tj. z U1 na FV (Barcza, Łosiniany, Nowiny, Rez. Roskosz I, Stary Lipowiec, Święta Katarzyna), co miało związek z działaniami ochrony czynnej, które wydają się mieć pozytywny wpływ lub też lepszym rozpoznaniem sytuacji gatunku, która wcześniej była niejasna. Pogorszenie oceny nastąpiło w przypadku trzech stanowisk, tj. z FV na U1 dla stanowiska Łąki Zagórzyckie część wschodnia, gdzie populacja ma szansę się utrzymać się przez następnych kilka cykli monitoringowych, ale będzie to uzależnione od szeregu czynników tak naturalnych jak i antropogenicznych oraz z U1 na U2 (Nowinki, Wojnówka – całkowita lub częściowa destrukcja siedliska). W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (71,9%) zmian nie odnotowano.

Biorąc pod uwagę algorytm opracowany w 2017 r., na zlecenie GIOŚ, w ramach zadania monitoringowego (*wynik 1B4 – Opracowanie wzorów obliczania oceny stanu ochrony oraz jego parametrów dla gatunków zwierząt na poziomie regionu biogeograficznego oraz dokonanie tych ocen dla wybranych gatunków*), perspektywy ochrony gatunku należałoby aktualnie ocenić jako złe **U2**, bo udział stanowisk z oceną złą U2 jest większy niż 25% (27%). Niemniej jednak, (1) porównanie wyników 2 etapów monitoringu pokazuje, że bilans zmian w ocenie perspektyw jest dodatni (poprawa na 6 stanowiskach, pogorszenie tylko na 3 stanowiskach) i (2) właściwie prowadzone zabiegi ochronne skutecznie poprawiają jakość siedlisk.

W związku z tym perspektywy ochrony przeplatki aurinii w regionie biogeograficznym kontynentalnym proponuje się ocenić tylko jako niezadowolające U1 (na pograniczu złych U2),

Zastosowany algorytm dla oceny perspektyw ochrony w regionie biogeograficznym

	FV	U1	U2	XX
Perspektywy ochrony	Jeśli parametr został określony jako FV na $\geq 60\%$ stanowisk, a jako U2 na $\leq 20\%$ stanowisk i nie zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk* i stan populacji lub stan siedliska w regionie nie został oceniony jako U2	Inne kombinacje	Jeśli parametr został określony jako U2 na $> 25\%$ stanowisk i zanotowano pogorszenia oceny parametru o 2 stopnie w przypadku kluczowych stanowisk*	Jeśli udział stanowisk z ocenami XX wynosi $> 25\%$, a udział ocen U2 $\leq 25\%$

Ocena ogólna

W przypadku połowy stanowisk stan ochrony gatunku oceniono jako właściwy FV. Udział ocen niezadowolających U1 wyniósł 16,7%, a złych U2 - 33,3%. Ocena ogólna była w przypadku części stanowisk gorsza niż stan populacji, co wynikało z niepewnych lub złych perspektyw ochrony lub niezadowolającego/złego stanu siedliska. Trzeba podkreślić, że najslabiej ocenianym parametrem były perspektywy ochrony, co wynikało głównie z obserwowanych zmian sukcesyjnych, nieodpowiedniego użytkowania lub też wyginięcia gatunku i braku szans na rekolonizację stanowisk.

W przypadku 8 z 32 stanowisk monitorowanych powtórnie (21,9%) nastąpiła poprawa oceny z porównaniu z rokiem 2014 r. z tj. z U1 na FV (Barcza, Dąbrowa-Horyniec, Grabowa, Nowiny, Rez. Roskosz I, Święta Katarzyna, Uroczysko Mszary) lub z U2 na U1 (Gierczyn-Krobica – Góry Izerskie 1), głównie wskutek poprawy stanu populacji i perspektyw ochrony). Pogorszenie (z U1 na U2) miało miejsce w przypadku jednego stanowiska (Wojnowka), gdzie gatunek wyginął i zniszczono jego siedlisko. W przypadku zdecydowanej większości stanowisk (71,9%) zmian nie odnotowano.

W świetle wyników monitoringu stan gatunku w regionie biogeograficznym kontynentalnym należałoby ocenić jako niezadowolający U1, zgodnie z ocenami stanu populacji i stanu siedliska. Perspektywy ochrony gatunku budzą pewien niepokój, niemniej oceny stanu populacji i siedlisk, które wskazują na stan niezadowolający, powinny być decydujące w ocenie ogólnej, gdyż ocena perspektyw ochrony jest oceną wyłącznie ekspercką, obciążoną dużym subiektywizmem. Należy podkreślić, że stan przeplatki aurinii, jako gatunku związanego z siedliskami półnaturalnymi, zależy przede wszystkim od właściwego kośnego użytkowania jej siedlisk, zapobiegającego sukcesji (koszenie ekstensywne, późne terminy koszenia, w razie potrzeby usuwanie zakrzaczeń i zadrzewień).